

ZAKOPANE

TYGODNIK

Cena 50 groszy

Z LISTĄ GOŚCI

Przedpłata
kwartalna 4 zł

St. Karpowicz i Syn

obecnie

Adolf Gaugusch

Najstarsza w Zakopanem

Restauracja

Śniadania — Obiady —
Podwieczorki — Kolacje

Codziennie w południe
Dancing Sportowy

Wieczorem codziennie
Bogaty program
atrakcyj artystycznych

Popularny zespół jazzowy S. Sinkowa

Ceny niskie

Telefon 329

Osiedliłem się

Dr. med. LEON PAWŁOWSKI

lekarz specjalista chorób skórnych i wenerycznych

(b. starszy asystent Kliniki Dermatologicznej Uniw. Poznańskiego)

ZAKOPANE

ulica Krupówki dom Jakóba Stiela

Nr. telefonu 653

WĘGIEL i KOKS
materiały budowlane

(Cegła, piasek, wapno, cement, dachówki, dreny)

dostarcza

Dom handlowo-komisowy

Jan Sojka i Ska

ZAKOPANE, Krupówki 30, tel. 295.

Hurt i detal.

Zawiadamiam, że od 1 lutego r. b. pracuje w moim ZAKŁADZIE STOMATOLOGICZNYM w Zakopanem, przy ul. Witkiewicza, willa „BAŠKA“, pod moim kierunkiem p. dr. med. Krogulecka-Borysiewicz, uczennica prof. U. J. K. we Lwowie, dra S. Cieszyńskiego.

Dr. Tadeusz Mischke.

Franciszek Trzaska

ul. T. Kościuszki Telefon 316

**Restauracja
Cukiernia
Kawiarnia**

Największa i najwytworniejsza
nowo dekorowana

Sala Dancingowa

Łoże — efekty świetlne
Znakomita kuchnia
Wyborowe trunki

Codziennie od 5^{1/2} do 7^{1/2} popołudniu i od 10 wieczór koncerty pierwszorzędnej orkiestry i

DANCING

Wieczorem bogaty, o wysokim poziomie artystycznym

Program kabaretowy

Prosimy stółki zamawiać wcześniej

„MORSKIE OKO“

Restauracja, cukiernia,
kawiarnia

ul. Krupówki, Tel. 466.

Śniadania — Obiady — Kolacje

Największa w Zakopanem
CZYTEL尼亚.

Salon gier towarzyskich.

Lokal Klubu szachowego.

Codziennie popołudniowe
i wieczorne na Złotej Sali

DANCINGI

PIERWSZORZĘDNE

ATRAKCJE

ARTYSTYCZNE

Znakomita orkiestra

Rendez vous świata literacko-artystycznego.

Samoluby.

W kronice dzisiejszego numeru znajdujemy wzmiankę o pięknym stanowisku panów kupców w stosunku do poczyniń i działalności Komitetu Imprez Sportowych. Za to stanowisko należy im się pełne uznanie. Stanowiskiem swem dowiedli kupcy zakopiańscy, że nie tylko mają poczucie obywatelskie, ale że rozumieją swój własny interes, i to jest najważniejsze — bo tam gdzie punktem wyjścia we wzajemnych stosunkach jest obustronny interes, to tam najłatwiej o harmonię, zgodę i porozumienie. Zakopiańscy kupcy ostatnim swym krokiem stanęli w jednym rzędzie z panami restauratorami, którzy jeszcze w grudniu uchwalili jednomyślnie poprzeć wysiłki Prezydium Komitetu odpowiedniami subwencjami...

Niestety jednak grupa p. restauratorów, złożona z hotelu „Bristol“, rest. Karpowicza (wł. p. A. Gaugusch), Morskiego Oka (p. Król) i p. F. Trzaski i kupców zakopiańskich, jest za ledwie częścią zakopiańskiego społeczeństwa. Poza tą grupą mamy jeszcze w Zakopanem liczne inne zrzeszenia i grupy, o których jednak tego powiedzieć nie można.

Najliczniejszą jednak i najbardziej zainteresowaną grupą jest grupa przemysłu hotelarsko-pensjonatowego. Dla kogo właściwie pracuje Komitet, jak nie dla tej właśnie grupy!? O znaczeniu zimowego programu imprez sportowych dla Zakopanego pisaliśmy już niejednokrotnie, nie myślimy więc znów jeszcze raz tego udowadniać. Nie chcą, czy nie mogą zrozumieć tego niestety tylko właściciele pensjonatów, za małemi bardzo wyjątkami.

Tegoroczny program imprez sportowych, mimo swego obfitego programu, nie wymagał znów tak wielkich świadczeń w naturze ze strony pensjonatów, a przeciwnie dostarczył tym pensjonatom dobrych kilka setek opłaconych dni pensjonatowych. Pięćdziesięciu oficerów przez ciąg trzech przeszło tygodni, kilkunastu motocyklistów, kilkudziesięciu automobilistów, hokeistów i t. d. zostawili przecież nieco pieniędzy w tej właśnie kategorii zakopiańskiego przemysłu.

Jeden jedyny raz w ciągu ubiegającego sezonu zimowego zwróciło się Prezydium K. I. S. do właścicieli pensjonatów o bezpłatne kwatery i gościnę dla krajowych i zagranicznych turystów i w tym wypadku natrafiło na takie trudności, że wierzyć się nawet nie chce. Znalazła się wprawdzie drobna cząstka, która pomocy nie odmówiła, ale miała to pociecha, wobec obojętności, bierności, a nawet nieżyczliwości ogromnej większości.

A oto ci, którzy albo z tą pomocą pospieszyli, albo przynajmniej pomocy tej nie odmówili: „Biały Dom“, „Bristol“, „Carlton“, „Diana“, „Maraton“, „Radowid“, „Renaissance“, „Sienkiewiczówka“, „Stamary“, „Złoty Róg“. Notujemy, aby sprawiedliwości stało się zadość, aby świeciły przykładem innym.

Poza pensjonatami są jeszcze i inne grupy, które z sezonowego życia zakopiańskiego ciągną zyski, a jednak podobnie jak większość pensjonatów, nie doceniają pracy i albo popierają te wysiłki nikłymi subwencjami, albo do wezwań o tę pomoc odnoszą się z niechęcią i obo-

jętnością. Wymieniać ich nie będziemy, bo same one dobrze o tem wiedzą.

Niech przedstawiciele tych grup, wobec pięknego stanowiska panów restauratorów i kupców, zarumienia się ze wstydu i zapytają sami siebie, czy godni są miana obywateli Zakopanego.

Minał już sezon sportów zimowych. Dziw, że Prezydium Komitetu zdołało go przeprowadzić do końca. Nie dałoby ono temu rady, gdyby nie wydatna pomoc zarządów miasta i uzdrowiska. Ale i ta pomoc ma pewne granice, określone budżetem i innymi koniecznościami i obowiązkami. Ciężar podtrzymania i kontynuowania tak wspaniale zapoczątkowanej w roku 1929 pracy, spada na barki całego obywatelstwa Zakopanego, a nie tylko na czynniki oficjalne i poszczególne jednostki.

Musimy sobie wreszcie zdać sprawę z grożącej nam przykrej następstwami konkurencji Krynicy, Wisły, Żegiestowa i t. d. Jeszcze parę lat temu byliśmy sami i bez konkurencji. Stosunki zmieniają się. Zaczynamy w okresie zimowym napotykać na coraz większe trudności, właśnie w postaci tej konkurencji. Jeżeli w roku bieżącym mimo ciężkich warunków gospodarczych, mieliśmy ilościowo sezon nie słabszy od przeszłorocznego, to dużą zasługę tego przypisać należy właśnie tej propagandzie, jaką nam czynił i czyni bogaty i różnorodny program imprez sportowych.

Że słowa nasze nie są gołosłowne, świadczą rozliczne głosy prasy, jakie mamy przed sobą, a których część pozwalamy sobie podać w innym miejscu.

Niema zatem dwóch różnych zdań co do znaczenia propagandowego dla Zakopanego zimowego programu imprez sportowych i dziwić się tylko można, że są jeszcze wśród społeczeństwa zakopiańskiego poszczególne jednostki, czy nawet grupy, które są innego zdania. Wątpimy nawet czy są innego zdania — ale, które udając to, chciałyby ciężar obowiązków, wypływający z ich stosunku do Zakopanego, zważyć na innych.

„...to samoluby!”

kw.

Jeżeli chcesz, aby firmę Twą znano w całym świecie — ogłaszaj się w „ZAKOPANEM”.

KONIAKI — specjalność
WINKELHAUSEN Jubileuszowy

ZYGMUNT SCHENKER, Kraków.

Pod białym czarem.

Zima w Zakopanem.

„O, zaśnieżone, dalekie przestrzenie!
O! ostry śniegu blasków pełen słońca!...”
— śpiewa poeta, zapatrzonego w czar białego krajobrazu.

Zimo! wydaćbyś się mogła człękowi, który cię nie zna, — jak tylko z poetyckiego opisu, — czemś smutnem, ponurem, jak przeraźliwie utulna chusta, okrywająca, odeszłego na inne bytowanie, człowieka. Jakżeż by cię jednak skrzywdził, tak myśląc o tobie!

Porzućmy więc więzienne mury miasta i chodźmy w pole, w lasy, na łąki i ugory, nad brzegi rzeki, w lodową zakutych zbroję, nad z zimna drżące wody, bój o wyzwolenie z krami toczące, w góry lśniące w lilijowej poświęcie księżycy, lub nie kończące się dale równin, gdzie tylko chińskie cienie chmur włóczą się, boskiego kuglarza dłonią puszczone...

I ja, zamknięty w murach cywilizacji miasta, nie widziałem nigdy tej prawdziwej, przepięknej władczyni — Zimy... aż objawiła mi się w całej krasie swej. rozkazawszy kochać się i podziwiać, gdym w serce jej baśniowej, srebrnej krainy wstąpił, znalazłszy się pośród milczących pól i lasów — w Zakopanem.

Dzień cały błądziłem po nieudeptanych rozdrożach, po białopuszystych dywanach, rozko-

Jan Witkiewicz - Koszycz, architekt.

W sprawie stylu zakopiańskiego.

(Ciąg dalszy.)

W architekturze polskiej z epoki renesansu mamy niezliczone przykłady stylu bez dachu w postaci attyk, zakrywających dach, nie więc nie razi zestawienie szczytu z attyką.

Ale tu jest warunek, który Witkiewicz tak formułuje: „Rzeczą dowiedzioną we wszystkich sferach ludzkiej działalności jest, że żadna teoria zgóry postawiona, dążąca do kierowania tą działalnością, **nie może mieć skutku, jeżeli jej nie odpowiadają przymioty ludzi**, chcących się nią posługiwać. Można według pewnego szematu wypełniać rubryki ksiąg rachunkowych lub kwitariuszy pocztowych, z chwilą jednak, w której czyn pewien wymaga udziału indywidualnej umysłowości, teoria jest w zupełności na łasce tej ostatniej. Cóż mówić o sztuce, która cała stoi na tej indywidualnej możliwości.”

Każda budowla jest przede wszystkim bryłą i pewną całością. Architekt w projektowaniu musi wyjść z tej całości jako zawierającej w sobie poszczególne elementy, musi o tej całości wciąż pamiętać. Stworzenie całości jest istotą twórczości w architekturze. W czasach upadku sztuki architektonicznej zatracano często najzupełniej to poczucie całości.

Nowożytny przewrót wyzwolenczy, jaki się dokonał w architekturze, przywrócił najważniejszą zasadę całości. Ale nie każdy architekt jest twórczym w swej pracy, niestety większość przeżuwa i kompiluje bardziej lub mniej udanie pomysły innych. Jest to nałóg z czasów upadku architektury jako sztuki: **Wszędzie jednak objawia się plemienna indywidualność.** W rewelacyjnej nowoczesnej architekturze holenderskiej widać jasno tę **nić tradycji narodowej**; w gmachach **ceglanych Hamburga widzi się dalszy ciąg architektury ceglanej Pomorza niemieckiego. A żelbetowe kościoły architektów braci Ferret'ów, czyż nie mają w sobie ducha francuskiego gotyku?** Dzieła znakomitego architekta amerykańskiego Frank Lloyd Wright'a, najskrajniej nowożytne, są wykwitem dawnego budownictwa meksykańskiego, pomimo użycia prawie wyłącznie betonu. Ten sam Wright buduje wspaniały, luksusowy hotel Imperial w Tokio z kamienia i betonu, traktuje go najzupełniej nowożytnie, ale tworzy dzieło, które jest kwintesencją japońszczyzny. A przecież w stylu japońskim nie kamienne budowle stanowią o jego istocie!

W tem tkwi siła i swoiste piękno tej architektury: w wewnętrznym przyrodniczym wprost nakazie nawiązania do tradycji i w poczuciu własnej indywidualności.

Architekci polscy jeszcze nie zdążyli w swej większości przetrwać nowej strawy.

Przeważnie nie pokazali dotychczas własnego oblicza. Ale to przyjdzie niewątpliwie, gdyż powojenne pokolenie architektów jest szczęśliwsze od nas starszych, bo kształci się we własnych szkołach, z których wynosi znajomość architektury polskiej. Jestem przekonany, że najzupełniej nowożytny polski kierunek w architekturze wykrystalizuje się po pewnym czasie.

Pan Inż. Pirgo pisze: „W ostatnich latach powstał szereg pensjonatów, hoteli, sanatorjów, willi prywatnych w duchu nowoczesnym”.

Zastrzegam się zgóry, że wyłączam z niniejszej polemiki sanatorja. Stanowią one specjalną grupę na

Gubałówce i jakkolwiek nie widzę niemożliwości potraktowania ich w duchu polskim, jednak zależnie od swych specjalnych potrzeb nie mogą wpływać swą strukturą na inne budynki w Zakopanem, stanowiące zupełnie inną grupę i przeznaczone do innych celów.

Pan Inż. Pirgo w swem wyżej przytoczonym zdaniu pragnie udowodnić, że zna dokładnie nowoczesne prądy w architekturze i kroczy temi śladami; że nie chce, by go ktoś wyprzedził pod tym względem, nie chce być posądzanym o ignorancję. Takim obawom podlega bardzo wielu architektów. Jest w tem, **do pewnego stopnia, zdrowa ambicja.**

Ale gdzie dowody?

Gdzie jest ta nowoczesna architektura w Zakopanem? Jest, jak było — dowolność najzupełniejsza (mówię o wyglądzie zewnętrznym domów, nie o zarządzeniach zdrowotnych i t. p.) Nic nie zdradza nowożytnych dążeń.

Czy nowożytnym jest gmach poczty i czy rzeczywiście lepiej jest zaprojektowany od dawnego zakopiańskiego domu, który nie razi? Czy da się dostrzec czegoś nowożytnego w różowej w pasy kamienicy na rogu (o ironjo!) ul. Witkiewicza i Chałubińskiego? Jest nowobudowany duży dom, zapewne hotel na ul. Chałubińskiego (na miejscu dawnej „Pepity” w stylu zakopiańskim). Ten dom ma wygląd rzeczowy (razi jedynie granatowymi oknami — białe byłyby lepsze na tle surowej zieleni świerków), ale dlaczego nie mógł być w stylu zakopiańskim? Zdaleka widać na Gubałówce nad Skibówkami nieotynkowaną jeszcze willę, której proporcje zdradzają wytrawną rękę. Niewiadomo z jakiej **przekornej przyczyny** rzyli wyciąga się w owalny, nudny ryj, zamiast najprostszego szczytu polskiego ze strzeszką?

Trudno dopatrzeć się śladów nowoczesności w grupie dwóch domków nad potokiem przy drodze od pomnika Chałubińskiego na Kozieniec. Jeden z tych domków projektował p. inż. Helm-Pirgo. Opis tego domku i reprodukcje znajdują się w piśmie „Architekt”, zeszyt 6—7, r. 1929.

Domek jest bardzo miły i bardzo umiejętnie zaprojektowany, **ale gdzie jego nowoczesność?**

Jest to typowy domek południowo-niemiecki, jakiego wzory można znaleźć w każdym przedwojennym wydawnictwie budowlanym niemieckim. Całe setki, a może tysiące prawie identycznych domków można by wyszukać w „vorortach” miast niemieckich. **Jaka może być potrzeba stawiania w Zakopanem domu z wysokim dachem w stylu najbardziej typowo-niemieckim?**

Chyba przekora?!

Z poprawności zaprojektowania tego domku można wnioskować, że p. inż. Helm-Pirgo umiałby doskonale dom ten przykryć dachem polskim ze strzeszką szczytową, unikając specyficznie niemieckich akcentów.

Bezstylowość i umiejętność są dla Zakopanego mniej groźne, by można je ukrócić, groźniejsze jest stokroć umiejętność nadawanie piękna, które pacy gusta, daje zły przykład, tem bardziej, gdy to idzie zgóry.

Architekci polscy dali dowód, że mogą i chcą myśleć i tworzyć po polsku.

Ruch zapoczątkowany stylem zakopiańskim, rozwinął się na innym częściowo podłożu, ale później w Krakowie w T-wie Sztuki Stosowanej, w Warszawie na wielu konkursach, we Lwowie. W Częstochowie na wystawie w r. 1909 było kilkanaście wybudowanych pawilonów i mnóstwo projektów architektonicznych. A wystawa krakowska w r. 1912 cała była poświęcona najzupełniej celowo budownictwu polskie-

szując się pięknem roziskrzanej, jakby brylantami usłanej, powłoki stojącej ziemi, śpiącą w ciszy odpocznienia po trudach rodzenia.

Ogłuszający mróz parł mnie naprzód. Migły srebrne płatki przed oczyma i żyły dalej w swej przeczystej bieli, nie topniejąc i nie czerniejąc, jak na brukach miejskich. Wicher zawył mi przeciągle, szeroko a dziwnie wesoło wokół głowy, zfalował równiutką płaszczyznę śniegu, posypał go dalej — uniósł, zakręcił nim w powietrzu zgrabnymi piruetami i powłókł go — to szybciej, — to wolniej, by znów ułożyć miękkim pokrowcem na ziemi.

Pod stopami, burzącymi symetryczność i gładkość powłoki, kłębiły się i wrzały lśniące piany.

Wszedłem w las. Zaroiły się nademną czarno-białe gałęzie drzew, tworząc na tle błękitu niebios, niesamowity oplót uschniętych rąk, nienależących do żadnego ciała.

Tam, za mną została zima wesoła, roześmiana słońcem, — tu stanąłem oko w oko z groźną, jakby zasępioną troską, dumną potęgą i powagą władczyni.

Długie, w dali ginące szeregi drzew, czarnych pni, w całej przepięknej swej grozie, urokiem dziwnym mnie spętały.

Matowo — białym chodnikiem wśród martwych szpalerów kroczyłem wolno, w dziwnej tonąc zadumie. Nieznany czar płynął zewsząd... I nic nie rozpraszało mego nastroju; ani żałośnie kwilenie zziębniętych ptaszyn, ani nawet

wichr-hulaka, który — tam — na wolnych przestrzeniach pozostał, bojąc się wkraczać w kolistko boru, by swą pustotą nie zmącić jego powagi.

I nie było smutku w tem zjawisku, ale po tęga i powaga świątynna.

Czar wzrastał... potężniał... Godziny krótkiego dnia toczyły się chyżo... skwapliwie śpiesząc ku gwiazdom nocy... Piękno przeżywanych nastrojów wkroczyło w sferę zenitu, gdy stojącemu w kręgu fantastycznych strażników, objawił się pożar. Łaską zachodzącego słońca zesłany. Zapłonął rubinowy rozżarem kobierzec śnieżny u moich stóp, lśnił i opalizował najdrobniejszy pyłek. okieść siedząca dotychczas martwa na pokurczonych konarach i nadszarpanych gałęziach. Biel — w królewską mi się zmieniła purpurę i świat stał mi się wy-czarowaną, z zasłyszanych w dzieciństwie bajek, fantasmagoria, tak piękną, że władcy legendarne Wschodu tęsknił winni, do jednego choćby klejnotu, z tyłu — fantazją Wszech-stwórcy — wokół mnie rozsianych.

Słońce uszło. a z jego odejściem jakiś bohaterski fluid wżarł się w moją krew i gnał mnie wdał.

Musiałem wyjść na wolną przestrzeń, zacerpnąć głębszego oddechu i znów sycić się, — poić cudami natury.

I znów gonictwa przed siebie po polach osmutniałych, bezbarwnych niemal w szarości zmroku.

mu. Ruch nie ustawał. W czasie wojny dla celów odbudowy miast i wsi zespoły architektów i w Krakowie i w Warszawie opracowały świetne konkursy, wydawnictwa. Z tych prac wieje świeżość, zapach, znajomość cech budownictwa polskiego i często talent. Wszystkie biura odbudowy miały instrukcje, by uszawać, a nawet forsować odbudowę w charakterze polskim i regionalnym. Idea regionalizmu była bardzo podkreślana. Przy odbudowie i budowie na Kreśach Wschodnich wszędzie starano się celowo nadać wszelkim budynkom piętno polskie.

Dlaczego u źródła Polskiego Stylu Architektonicznego, — w Zakopanem, robi się inaczej? **Przecież, jeżeli nie umie się zbudować w stylu zakopiańskim, jeżeli się nie umie stworzyć nie samodzielnego i kopiuje się oklepaną niemieczyznę, to można również dobrze skomplikować coś polskiego.**

Mówię tu wciąż o domach meishkalnych i dlatego twierdzą, że polski dworek będzie zawsze lepszy, niż „niemiecka leśniczówka“, a w to, żeby nie można zbudować w charakterze polskim kościoła, lub ratusza, muzeum regionalnego, lub poczty, albo hotelu, to sam p. inż. Pirgo, uderzwszy się szczerze w piersi, — też nie uwierzy!

Teraz chcę pomówić o praktycznym wyjściu z sytuacji, jaka się wytworzyła. (Dok. nast.)

WŁODZIMIERZ KISIELEWSKI.

I co mi tam...

I co mi tam, czy echo hen
Poniesie pieśń mą wdał!...
Nie wróci czar kwiecistych hał,
Ni mój o szczęściu sen!...

I co mi tam, że sercu źle!...
Nim przyjdzie wieczny dzień,
Żar pieśni mej słonecznych drzeń
Tysiące tobie śle.

A kiedy ból udreńczy mnie,
W mgławice mlecznych dróg.
Ku światom gwiazd, gdzie skrył się Bóg,
Modlitwa moja mknie.

O, wróć mi!... wróć!... z Elizjum pól
! bądź jak słońca cud!...
Tęczowych bądź wcieleniem złud
I tul mię!... tul mię!... tul!...

Serdeczny ból i moje łzy
W swe drobne dłonie weź!...
A baśń mych snów ku słońcu nieś!...
I maj mi wskrzesz — i bzy!...

Za darmo

udzielać każdej pani dobrych
porad przeciw

upławom

Każda pani się zadziwi i będzie mi
wdzięczna.

Anna Gebauer, Stettin

80 H. Friedrich-Ebertstr. 105
(Niemcy). Dołączyć na portorja.

Ukojenie i spokój jeły wstępować we mnie
wraz ze zmęczeniem. Rozjarzone elektrycznością
miasto wyciągało ku mnie kamienne ręce
uliczek na peryferiach. Jak niewolnik, udarowany
chwilową wolnością, wracałem do codziennej
męki więzienia...

Jednak danem mi było jeszcze raz
zachłystnąć się pełną piersią, arcytworem genjuszu
Stwórcy.

Powoli wyłaniało się na widnokręgu
rozśmiane oblicze nocnego stróża niebios,
dyskretne powiernika miłości i zbrodni, napęczniała,
wiecznie zadowolona „fizis“, tego najstarszego
sybaryty i snoba — twarz księżycy.

I znów załśniły śnieżne przestrzenie w
srebrnej polewie, zasnuwając się pastelami
liljowych cieni, w tak niesłychanie dziwne
smugi i dąsanie. że ukorzyć się musi najdumniejszy,
przed genialnym malarzem przyrody — jej Twórcą.

W jakież wspaniałe draperje udekorowała
zima — świat?!

W ile natchnień przystraja serce ludzkie
choćby jeden wieczór i jeden dzień, spędzony
w obliczu przyrody zimowej?!...

Taką rozmaitość wrażeń potrafi dać tylko
zima w swym królewskim płaszczu, — ...zima
w Zakopanem.

Zakopane, w lutym 1931.

BRONISŁAW GAŁCZYŃSKI.

Ogrodnictwo na Podhalu.

Czarująca, mądra i przenikliwa nowa książka Kossak Szczuckiej p. t. „Dzień Dzisiejszy“ stanowić będzie przez czas długi bardzo silną reklamę dla zimowego sezonu w Zakopanem. Trzy pierwsze rozdziały tej książki, w których tłem są sporty zimowe w Zakopanem, przyczynią się niewątpliwie do znacznego pomnożenia i tak już liczego zastępu przyjaciół zimmy zakopiańskiej. Zakopane posiada, jak widzimy, w Kossak Szczuckiej szczerego i bardzo cennego przyjaciela. Bez urazy więc powinny być przez Zakopiańczyków przeczytane następujące słowa tej samej książki:

„Biel, szafir i złoto wypełniały cały świat. Szpetna, niechlujna, bezsensownie zabudowana osada, pod metrową warstwą śniegu stała się prawie, że piękna. Brzydota pretensjonalnych „willi“ mniej raziła pod nową czapą śniegu, za zwartą broną sopli lodowych, zwisających z dachów“.

Łatwo z tego wyprowadzić wniosek, iż świetna autorka nie zachwyca się Zakopanem w sezonie letnim.

Wiemy wszyscy, że nie jest to zdanie odosobnione i że warto zastanowić się poważnie nad tem, w jaki sposób podnieść urok Zakopanego w lecie. Jak można najprędzej i najtaniej zdobyć dla Zakopanego coś takiego, co odgrywałoby rolę podobną, jak zimą odgrywa śnieg i sport narciarski — przykryło brzydkie strony i podniosło urok?

Istnieje taka rzecz: jest nią ogrodnictwo i sadownictwo.

Dużo osób sądzi, że ogrody potrzebne są tylko tam, gdzie niema pięknej przyrody. Tam zaś, gdzie jest piękno przyrodzone, tam już ogrodów nie potrzeba. Są tacy, którzy posuwają się nawet do mniemania, że ogród w Zakopanem jest czemś nie na miejscu, jest jakgdyby wykroczeniem przeciwko ochronie przyrody. Przekonanie takie, niezawsze jasno uświadomione, leży niewątpliwie u podstawy tej wielkiej niefrasobliwości, z jaką traktowane są otoczenia domów i willi w Zakopanem, i na całym polskim Podhalu. Willa w Zakopanem, według tego mniemania, niema i nie potrzebuje ogrodu, tak samo jak go niema i nie potrzebuje Schronisko Towarzystwa Tatrzańskiego na Hali Gąsienicowej.

Otóż tego rodzaju pogląd mógł mieć jeszcze pewna rację bytu za czasów Chałubińskiego, kiedy Zakopane było tylko wsią góralską, jednolicie zabudowaną. Dzisiaj sytuacja jest zupełnie inna. Jedno schronisko w górach może być bardzo piękne i bez ogrodu, ale parę tysięcy takich schronisk bezogrodowych zgromadzonych razem i przenajrozmaiej i często z wątpliwym smakiem wybudowanych, stworzyć musi osiedle rażące nie tylko cudzoziemców, ale i bardziej wymagających rodaków.

Wacław Sieroszewski opowiada, że będąc kiedyś w Japonji zachwycił się cudownym dzikim krajobrazem, którego urok podnosiły niezmiernie dwie malownicze sosny, stojące nad morzem. Dowiedział się wówczas ze zdumieniem, że te dwie sosny były tam posadzone umyślnie „dla wykończenia krajobrazu“. Nie namawiałbym u nas do takich rzeczy nikogo. Przy ogólnem europejskiem, a naszym specjalnie — w porównaniu do Japończyków — barbarzyństwie ogrodnictwa jako sztuki, pokusa upiększania natury mogłaby dać wyniki niezmiernie żałosne. Znacznie pewniejsza jest — popularna u nas i rozwijająca się pod wpływem Ameryki — ochrona przyrody.

Nie jest jednak bynajmniej ochroną przyrody pozostawianie małych kawałków dzikiego pustkowi pomiędzy domami, w których mieszkają ludzie, zwłaszcza gdy domów tych jest parę tysięcy.

Kilka swierków, otoczonych kiepskim płotem, nie jest ani ogrodem, ani przyrodą, tylko lichą parodią jednego i drugiego. Tymczasem nie wszyscy przez niedbalstwo takie mają ogrody. Niektórzy właśnie sądzą, że tak jest właśnie dobrze, że tak lepiej harmonizuje z otaczającą przyrodą. Byłoby to zupełnie w porządku, gdybyśmy zamiast domów z prostych beli lub z cegieł czy betonu — układali sobie z głazów, lub wykuli w skale pieczone domy mieszkania. Potrzeba ogrodu przy domu, ogrodu, który równie jak dom nie jest żadną dziką przyrodą, tylko widocznym dziełem rąk ludzkich — czasem (też podobnie, jak dom) dziełem sztuki, — jest równie stara, jak cywilizacja. Dlatego ludzie cywilizowani, którzy zachwycają się dzikością Tatr, nie zachwycają się bynajmniej i nigdy nie będą się zachwycać dzikością Zakopanego. S. hr. Wodzicki, długoletni prezydent Rzeczypos-

politej Krakowskiej, twierdził, że nie co innego, tylko ogrody, ich rozwój i rozpowszechnienie są miarą cywilizacji. Skoro więc stosujemy już bieżącą wodę w pokojach — i łazienki i waterklozety — to powinniśmy zrozumieć, że bez ogrodów, bez licznych i ładnych ogrodów, żadne osiedle ludzkie nie może mieć cywilizowanego wyglądu. Skoro już wszyscy odczuwamy, że do porządnego nakrycia stołu nie wystarczą srebra i kryształy, że niezbędne i nieuniknione są kwiaty na stole, to musimy zrozumieć, że i dom bez kwiatów, bez ogrodu, jest niewykończony i niecywilizowany. Skoro dzikość została usunięta z wnętrza — trzeba ją jak najprędzej usunąć również z najbliższego otoczenia domów. Dzikosć Tatr zatem nie straci, tylko zyska, gdy Zakopane będzie dla kontrastu kulturalne i tonące w ogrodach.

Drzewa, krzewy, kwiaty, a zwłaszcza pnące, umiejętnie dobrane i umiejętnie użyte mogą najszybciej podnieść urok zarówno pojedynczych domów, jak i całego osiedla. I nie tylko najszybciej, ale także najekonomiczniej.

Niejedna bura lub czekoladowa willa zupełnie innego nabrałaby wyrazu, gdyby na jej ścianach rozpięte było powiedzmy 10 róż pnących, biało kwitnących, np. odmiany „Capreolata alba“, pięknej, silnie rosnącej i bardzo odpornej na mrozy. Jest to inwestycja, której koszt wynosi około zł 15. Podobnych przykładów można było dużo przytoczyć. Zresztą nawet użytkowe ogrodnictwo posiada swoją wartość estetyczną. Kilka drzew jabłoni lub wiśni może nadać fizjognomję ogrodu temu, co było przedtem — przykre przy domu — pustkowiem.

W Zakopanem panuje jednak przekonanie, że ogrodnictwo (i sadownictwo) jest tu na Podhalu nie tylko niepotrzebne, ale że jest także niemożliwe. Surowa zima, późne przymrozki, lato krótkie i chłodne. Nie tu nie dojrzeje i wszystko wymarzone. W klimacie Zakopanego nie może być żadnego ogrodnictwa! Oto, co się słyszy zarówno od tych, którzy próbowali, jak i od tych, którzy nigdy nie próbowali zakładać ogrody lub sady w Zakopanem. Przekonanie o niemożliwości np. uprawy jabłoni na Podhalu znalazło swój wyraz w jednym z ostatnich utworów Kasprowicza, w prześlicznym wierszu p. t. „Sybaryta“, w którym jest mowa o starym księdzu góralu, mocno przekonanym

Że niema godniejszej stawy
Od kilku rumianych jabłuszek:
„Jeno to owoc zbyt drogi“,
Tak ci się gorzko użala,
„Widać, że Pan Bóg nie łaskaw
Na sady naszego Podhala.“

Nie wiedzieć wcale dlaczego
Stońce się na nas gniewa,
Jabłko tu nie dojrzeje,
Chodź, jako chcesz koło drzewa“.

To zda się była największa
Ze wszystkich trosk emeryta
O inne dolegliwości
Niedużo, bywało, się pyta.

Do modłów brewiarzowych
Modlitwę dodawał też jedną
Ażeby się Pan Bóg zlitował
Nad tą krainą biedną.

Ażeby ją darzył nie tylko
Owsem, lecz także owocem,
Iżby nie była wśród innych

Jakiemś pomiotłem sierocem.

Otóż nasmutniejsze w tej całej historii jest to, o czym nie wiedział ów ksiądz, ani poeta, a mianowicie, że owa „największa ze wszystkich trosk emeryta“, o której mawiał, że go zabije, zanim go starość nawiedzi (miał wówczas lat 90), że ta wielka troska oparta była na nieporozumieniu, na niewiedomości. Istnieje cały szereg odmian jabłoni, dających owoce piękne i smaczne, które mogą być z powodzeniem uprawiane w Zakopanem i na całym Podhalu, tylko, że ani ów ksiądz, ani Kasprowicz o tem nie wiedzieli, podobnie, jak nie wie o tem dotychczas cała ludność Podhala.

Wszystkie zawody, straty i daremne próby uprawy jabłoni na Podhalu wynikały stąd, że nikt nie wiedział — i dotąd nie wie — jakie sadzić odmiany i gdzie szukać wzorów ogrodnictwa i sadownictwa dla Podhala. Próbowano zatem bez żadnej metody i żadnego wyboru wszystko, cokolwiek uprawiają Austriacy i Czesi, podobnie jak w Kongresówce próbowano i poleciano bez żadnej krytyki i metody wszystko, cokolwiek doradzali Niemcy. W ten sposób oczywiście można i przez sto lat nie natrafić na odmiany właściwe, a przez trzydzieści można się już zupełnie zrazić do dalszych prób.

D. c. n.

DZIAŁ TATRZAŃSKI

Z literatury podhaloznawczej.

Jako nadbitka z wydanego nakładem Pol. Tow. Historycznego we Lwowie „Pamiętnika V. Powsz. Zjazdu Historyków Polskich w Warszawie, 1930 r.“ ukazał się referat Dr. Kazimierza Dobrowolskiego, p. t. „Migracje wołoskie na ziemiach polskich“, mający nader wielkie znaczenie dla wszystkich badaczy naszej góralszczyzny. Powyższa praca naukowa zajmuje się dziejami i cechami wędrownych gromad pasterzy wołoskich, jacy od końca XIV w., zająwszy pastwiska Karpat Siedmiogrodzkich, poczęli rozprzestrzeniać się wzdłuż Karpat polskich w kierunku zachodnim. Ruchy koczownicze tego ludu, który w XVI w. osiągnął Beskidy morawsko-śląskie i który tak wiele ze swych cech antropologicznych i etnograficznych osadził na terenach, po których koczował i w których wreszcie osiadł, zakończyły się dopiero w XVII wieku. Autor podaje przyczyny zaniku koczownictwa u Wołochów w Polsce i wogóle w Karpatach. Były to: 1. akcja ze strony władz i wielkiej własności i 2. wielki wzrost ludności pasterskiej przy jednoczesnym zmniejszeniu

się obszarów pastwiskowych. Stąd proces osadzania się na roli Wołochów wśród rzadkich dotychczas osiedli „zarębników“, rekrutujących się z odwiecznej słowiańskiej ludności Karpat. Tak element wołoski powoli wsiąkł w tubylezję lud góralski polski, słowacki, ruski i morawski, zostawiając cały szereg właściwości etnicznych, rasowych, językowych, gospodarczych (forma i treść obecnego pasterstwa i szalaśnictwa karpacciego), psychicznych, kulturalnych itd., wśród ludności góralskiej całych Karpat a także m. in. i Podhala.

Najciekawsze bodaj są końcowe uwagi autora o strukturze etnicznej i kulturalnej koczowników wołoskich w Karpatach. Wedle wszelkich, ostatnio przez naukę zbędnych dowodów, Wołosi wędrowni w Karpatach i na Podtatrzu nie pochodzili od Rumunów z Wołoszczyzny, Mołdawji lub Siedmiogrodu, lecz byli potomkami t. zw. Aromunów czyli Kucowałachów lub Cyncarów, którzy dziś jeszcze na pograniczu Albanji, Macedonji i Tessalji w drobnych grupach żyją mimo nowych granic politycznych, jako pasterskie plemię

koczownicze. Są dowody pewne historyczne także na to, że ten mieszanym aromuńsko-albański żywioł wędrownym pociągnął ze sobą w Karpaty także i drobniejsze grupki pasterzy południowo-słowiańskich.

Autor, opierając się ponadto na badaniach urzędników technicznych, stroju, muzyki, zdobnictwa, zwyczajów, wierzeń itp. górali polskich, słowackich i ruskich oraz ich gwar, dochodzi do przekonania o wielkim znaczeniu, jakie wywarł na dzisiejszy etniczny stan górali karpaccy element bałkański. Interesujące są badania autora w dziedzinie nazw miejscowych i osobowych w Tatrach, Beskidach i na Podhalu w porównaniu z nomenklaturą reszty Karpat i Bałkanu.

O badaniach tych więcej znaleźć można w drugiej pracy K. Dobrowolskiego p. t. „Studja nad nazwami miejscowymi Karpat polskich“, drukującymi się obecnie nakł. Pol. Akad. Umiejętności w Krakowie, a których krótkie streszczenie ukazało się w końcu 1930 r. jako odblask ze „Sprawozdań z posiedzeń Akademii“. Już skrót ten niewielki upoważnia do stwierdzenia, że stoimy tu wobec pracy pierwszorzędnej znaczenia dla każdego badacza przeszłości i teraźniejszości Podhala.

Witold Mileski.

Newcyrka.

(Z badań nad nomenklaturą tatrzańską).

Jedną z najciekawszych kwestyj dla badaczy przeszłości Tatr jest bezwzględnie historia powstawania nazw topograficznych na ich terenie. Imiona własne gór, turni, uboczy, przełęczy, siklaw, stawów i potoków, lasów, hal i wierzchów, wykazują w ciągu wieków bardzo znaczną zmienność. Ilekć sporów i hipotez pociągła za sobą i pociąga nazwa „Polski Grzebień“. Ilekć kwestyj poruszyły „Siedem Rygli“, „Krepał“ lub „Lodowy Wierch“? Powoli jednak dochodzi się do wyjaśnienia wszystkich nazw topograficznych w Tatrach oraz zmian ich w ciągu wieków, a również odmian, jakie i dziś jeszcze przybierają one w ustach ludności pasterskiej w Tatrach — w odróżnieniu od „oficjalnych“ nazw na mapach i w przewodnikach.

Wyświetlenie niektórych jednak nazw nastrojało dotąd niepokonane trudności. Jedną z nich była owiana urokiem tajemniczości „Newcyrka“. Aby dojść do pozytywnych w tym względzie wyników, trzeba sobie uprzytomnić, że nazwa ta po słowacku brzmi: „Nefcerka“ lub „Nefcerska dolina“, a po niemiecku „Neftzerthal“. Szukać więc dalej należało jakichś przedmiotów

albo ludzi, mających coś wspólnego z brzmieniem „Nefcer“. I oto niedawno, z okazji zajmowania się dziejami południowych zboczy Tatr, jeden z mieszkańców słowackich podaje dane o rodzinie Neftzerów, która w 1695 r. przywędrowała na Słowację w charakterze urzędników królewskich. Jan Leopold baron Neftzer został w tymże roku burgrabią Zamku Likawskiego (dziś ruiny nad Ružombergiem na Liptowie), a jego potomek w połowie XVIII w., baron Wolfgang Konrad Neftzer, radca Komory Królewskiej, został administratorem królewskiej w Hradku Liptowskim. Jak wiadomo, do posiadłości tej, która w 1918 r. przeszła we władanie administracji państwowej czechosłowackiej, należały wielkie tereny grupy Krywańskiej oraz okolic dolin Koprowej i Cichej. Tereny Newcyrskie przeszły wprawdzie później drogą sprzedaży w ręce prywatne (ostatnio do księcia Hohenlohego z Jaworzyny Spiskiej), lecz parę lat temu napowrót zakupione przez państwo (czechosłow. obecnie) wróciły do dyrekcji lasów w Hradku Liptowskim. Sądzić należy, że z czasów administrowania dożywotniego temi okolicami przez bar. Neftzera, który może po terenach tych chadzał i polował, pochodzi nazwa jednej z najbardziej uroczych dolin Tatr Wysokich.

Witold Mileski.

Kronika alpinizmu.

„Związek górskich tow. turystycznych Jugosławji“, jednoczący w swem łonie stowarzyszenia i kluby alpinistyczne i górsko-turystyczne słoweńskie, serbskie, chorwackie, bośniackie, dalmatyńskie itd., miał swój ogólny roczny zjazd w końcu listopada 1930 r. Na zjeździe tym przyjęto w skład „Związku“ cztery towarzystwa, dotychczas chodzące luzem, tak, że obecnie w „Związku“ skupione są już wszystkie towarzystwa górskie Jugosławji. Przewodnictwo „Związku“ i siedzibę jego władz przeniesiono na r. b. z Sarajewa do Lublany, gdzie objęło go „Słoweńskie Tow. Górskie“.

„Club Alpino Italiano“ przeżył podobny moment. Podczas gdy wszystkie drobne kluby alpinistyczne po wojnie powchodziły jako sekcje, a regionalne towarzystwa (jak np. sympatyczna „Societa Friulana Alpina“) jako oddziały miejscowe, do centralnego związku, opornie postępowała akcja jednocząca wobec Soc. Alp. „Etna“ z Sycylii. W styczniu b. r. jednak i to stowarzyszenie wreszcie wstąpiło do „C. A. I.“ jako osobny i potężny jego oddział.

Polskie Towarzystwo Tatrzańskie (Zarząd Główny w Krakowie) wydaje obecnie w formie czterojęzycznej, bogato ilustrowanej broszury, sprawozdanie z odbytej na początku sierpnia 1930 r. międzynarodowej konferencji alpinistycznej w Zakopanem. Broszura ukaże się zapewne około 1 kwietnia. Zawiera ona będzie obok opisu przebiegu konferencji i omówienia jej celów i znaczenia, znaczną ilość materiałów (referaty, protokoły, rezolucje itp.), ilustrujących dążenia ideowe i organizacyjne współczesnej turystyki górskiej.

W. Mil.

Sport w Zakopanem.

Co pisze prasa o sporcie w Zakopanem.

W artykule wstępnym powołujemy się na głosy prasy polskiej o sezonie sportowym w zimie w Zakopanem. Materiał jaki posiadam jest tak obfity, że trudno byłoby nam podać go nietylko w całości, ale nawet w urywkach, jak to czynimy z niektórymi artykułami poniżej. Nie podajemy też głosów naszego największego przyjaciela „Ilustrowanego Kurjera Codziennego“ z racji, że są one już zapewne dobrze znane zakopiańczykom, a z drugiej strony jest ich taka moc, że nie starczyłoby nam na to wogóle miejsca.

Jednym z najwięcej oryginalnych jest artykuł p. J. Cz. w „Świecie Kobiety“ p. t. „Prawda o Zakopanem“. W artykule tym autor czy autorka rozprawia się dzielnie z wszystkimi tytni, którzy chcą Zakopanemu szkodzić i zaprzeczając, tak pisze:

A jak jest w istocie? — Cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie, czego żądacie. — Oto odpowiedź.

Recenzent teatralny „Świata Kobiety“, p. Tymon Terlecki, z którym miałem zaszczyt mieszkać w jednym pensjonacie (dla wiadomości przyszłych biografów Terleckiego podaje, że ten historyczny w przyszłości, pensjonat nazywa się „Młodów“), też się, jako „prasa“ uważał za zobowiązanego do przypinania latek Zakopanemu. — Bo u was — powiada — zostawia się tyle pieniędzy (sam oczywiście zostawił nie pieniądze, lecz dług, a taksy nie płacił, bo prasa się zwalnia), — a co wy właściwie robicie?

Tu gniew zjeżył mi włosy. — Chodź — powiadam — dwa lata jestem w ścisłym kontakcie z Zakopanem i pokażę Ci, co w tym czasie zrobiono.

Jedziemy do elektrowni. Terlecki otworzył jamę ustną z podziwu, zwłaszcza gdy się dowiedział, że zakupiony w ubiegłym roku trzeci motor Diesla ma siłę 800 koni i kosztuje 800.000 zł: 1.000 zł za konia. To mówi samo za siebie: angliki czyste krwi.

Potem rwiemy na ul. Kościuski. — Pokaż mi błoto — powiadam. — Niema błota, bo jest mroź. — No, dobrze, ale co to jest? — Chodnik betonowy. — A dwa lata temu był? — Aa, nie.

Lewą ręką pokazałem duży stadion sportowy, prawą mały i idziemy dalej. Na Karpówkach p. Tymon na środku jezdnii, wskutek zapatrzenia się w wypukłość swetra przejeżdżając obok narciarki potknął się i upadł (narciarka nie). — Jezzu — jęknął, — jak twardo. — Odgrzeb śnieg, to zobaczysz, dlaczego, powiadam. — Aha, kostka, bruk. — No, a przed rokiem, był? — Aa, nie.

Powtarzamy eksperyment na ul. Zamojskiego. Jezdnia, jak stół. Pędzimy na Wilcznik. Pokazuję budującą się drogę im. Władysława Orkana i wykopy pod mającą się na wiosnę rozpocząć budowę nowego gmachu szkoły powszechnej.

Niewierny Tomasz literatury polskiej, zziąjany, woła: — Dosyć! Wierzę!

Wracając, ujrzelśmy zdaleka idącego naprzeciw nas mężczyznę w pelerynie, z odkrytą głową, brodatego, o groźnym spojrzeniu. Pan Tymon się zląkł i uciekł na drugą stronę ulicy.

— Ach, kto jest ten człowiek o wzroku zbrojnickim?

— To burmistrz miasta, Leopold Winicki.

Gdy w domu opowiedziałem p. Terleckiemu, jak ten wzrok zbrojnicki od dwóch lat dopiero po burmistrzowsku patrzył na Zakopane, — przebiega przyszłość i tworzy nowe perspektywy dla powierzonego jego pieczy uzdrowiska, jak ta stalowa woła, zamknięta w tym groźnym z wyglądu człowieku, kruszy piętrzące się trudności i walczą i buduje nowe Zakopane na miarę europejską, — p. Tymon rozplakał się, pocałował mnie w rękę i przyrzekł, że nigdy już nie będzie mówił brzydko o Zakopanem.

Kochani Rodacy i Rodaczki! Pójdźcie w ślady Terleckiego.

Pokochajcie ten cudowny naprawdę eksperyment estetyczny Stwórce.

Machnijcie ręką na złamane żerdzie w płotach.

Nie koncentrujcie uwagi na dziurze w obrazie.

Zważcie, że Zakopane — to w porównaniu z uzdrowiskami zagranicznymi jeszcze niemowlę, któremu, aby wyrosło i znieżył, trzeba okazać trochę życzliwości i poślania.

Wspomnijcie przysłowie: nie od razu Kraków zbudowano.

Wiercie, że władze zakopiańskie na głowie stają, aby tempo rozwoju uzdrowiska przyspieszyć.

Rozchmurzcie lica i zobaczcie, jak stojący sportowe rozbrzmiewają tętentem koni, warkotem motorów motocyklowych i samochodowych, skrzypieniem ciętego ostrzami łyżew lodu, jak na tle fantastycznych, srebrnych kolosów i majestatycznych smreków z anielskimi włosami, po błyszczących brylantami drogach biegnie śmiech ludzki, jak dzwoni radość, jak dźwięczą sanie, jak suną po wierzchołkach narciarze, — jak wszystko upojone tą mroźną wiosną nurza i tarza się w śniegu i słońcu...

J. Cz.

A oto co znów pisze w „Słowie“ wileńskim p. W. T. w artykule p. t. „Ze stolicy sportów zimowych“:

Tyle się ostatnio mówiło i pisało o Krynicy, że o Zakopanem, naogół, zapomniano, a przynajmniej zdegradowano je do kategorii podrzędniejszego uzdrowiska.

Nic dziwnego, że przy tem nastawieniu na Krynicę wielu znajomych odradzało mi, kiedyś się wybierać do Zakopanego.

Nie pomogli rady. Wystukałem wszystkich i wyjechałem pod Giewont.

Mądrzem zrobił.

Bo proszę tylko wziąć pod uwagę: zjazd gości duży, a więc rojno, gwarno, wesoło: pogoda doskonała, a piękno przyrody górskiej, he?...

Rzeczywiście sportowe Zakopane żyje pod znakiem szeregu ciekawych imprez, będących niezwykle miłym urozmaicheniem pobytu.

Były już pokazy łyżwiarskie z udziałem międzynarodowych wirtuozów, gymkhana samochodowa, wielkie międzynarodowe wyścigi motocyklowe na specjalnym torze śnieżnym (ogromny stadion znajduje się w samym centrum Zakopanego, jak zresztą i tor łyżwiarski) urozmaicone skijoringiem motocyklowym.

Było to doprawdy niezwykle ciekawe i dające moc emocyj widowisko. Publiczność gorąco oklaskiwała zwycięzców, zwłaszcza Poznańczyka Nagengastę, dokazującego wprost cudów na swym stalowym rumaku.

Wyścigi motocyklowe ze skijoringiem były clou programu, bo też nie mała trzeba mieć odwagę, by lecieć na nartach, trzymając się sznura przywiązanego do motoru. Niemała odwagę i umiejętność, zwłaszcza, że tempo dochodzi do 60 km na godzinę. Trzeba było widzieć malutką czarnuszkę p. Basię Burnatównę, pędzącą w obłoku śniegu. Wystartowała w pasowej wiatrówce, wróciła biała. Strach brał patrzeć na to, a coś dopiero jechać.

Ostatnio odbywały się ogólnopolskie konkursy hippiczne, oraz skiskijoring i skijoring z udziałem szeregu wybitnych kawalerzystów, że wspomnieć tylko zwycięzców z pierwszych dni: por. Dąbskiego Nehrlinga (7 DAK), por. Rojewicza (25 p. ul.), rtm. Królikiewicza (1 p. szw.), por. Bilińskiego (5 DAK), por. Krahelskiego (KOP).

Nie trzeba zaznaczać, że konkursy oraz niezwykle emocjonujące wyścigi ze skijoringiem przyciągały na trybuny tłumy publiczności. Bo też jest na co patrzeć. Do konkursów w każdym dniu zawodów stało 65—85 koni, a ponadto odbywa się kilka zjazdów skijoringowych.

Wątpię, aby nawet ogólnie światowe zawody hokejowe mogły dać tyle emocji, co wspomniane imprezy, a jeśli chodzi o krajoobraz — no to chyba Krynica nie może konkurować z Zakopanem. Panorama gór z Giewontem, to jest majstersztyk natury. Krynica tego niema.

Ograniczając się narazie do zacytowania tych dwu głosów, stwierdzić musimy, że podobnych głosów znajdowaliśmy znacznie więcej, a co najważniejsze, że wszystkie one brzmiały zgodnym chórem pochwał pod adresem Zakopanego i zachwytów pod adresem Tatr.

X.

Zimowe imprezy samochodowe. Nie takie to jeszcze dawne czasy, kiedy to na ulicach Zakopanego samochodów nietylko zimą, ale i latem należało do rzadkości tak, jak również niebywałą sensacją było pojawienie się na ulicach tegoż, munduru oficerskiego. Zmieniły się czasy i ludzie. Na ulicach Zakopanego mundur oficerski i samochód są codziennym zjawiskiem. Pierwszy z racji odzyskania niepodległości i istnienia własnej naszej armii, drugi z racji rozwoju automobilizmu.

Piszący te słowa pamięta jeszcze te czasy, kiedy w całym powiecie nowotarskim istniał jeden, jedyny samochód, stanowiący własność ówczesnego zastępcy starosty. Dziś samo Zakopane ma ich z pewnością więcej, niż wówczas cała Polska. Nie dawno, ba jak świeże jeszcze te czasy, kiedy już latem przewijały się ulicami Zakopanego dziesiątki, a może i setki aut, ale kiedy jeszcze zimą ich tu nie widywano. Zmieniły się znów czasy i... warunki, a jazda zimowa okazała się w niejednym wypadku, na nieszczęśliwych jeszcze naszych drogach przyjemniejszą i wygodniejszą, niż w porze letniej. Śnieg, przykrywający równym i miękkim kobiercem nasze szosy, okazuje się nierzaz lepszym podłożem, niż wyboista i źle utrzymana szosa. Nie więc też dziwnego, że przy postępie techniki i przy szalonym tempie rozwoju automobilizmu, samo-

Świeży norwegijski TRAN

najlepszej marki „Holm Gold-medal“ (prawie bez smaku i zapachu) w oryg. flaszkiach i na wagę poleca: III APTEKA w ZAKOPANEM

Mra B. Masłowskiego

ul. Chramcówki (obok dworca) Tel. Nr. 246.

chód coraz liczniej w porze zimowej ukazuje się na ulicach Zakopanego.

Olbryzi wylom w uprzedzeniu do korzystania z samochodu w porze zimowej, uczyniły zimowe imprezy samochodowe Krakowskiego Klubu Automobilowego. Zaczęto je w roku 1929 pierwszą „Jazdą zimową”. Warunki wówczas były straszne. Pogoda wprawdzie dopisała, ale zato siarczysty, bo do 40 stopni dochodzący mróz, czynił z tej imprezy rzeczywiście tytaniczny wyczyn sportowy. Druga „Jazda” odbyła się w zgola innych warunkach, bo przy olbrzymiej śnieżycy i zaspach. Trzecia, odbyta w dniu 21 b. m., miała znów inny charakter. Cudna i słoneczna pogoda, po kilkudniowym wietrze halnym, oczyściła na znacznej przestrzeni szosę z pokrywy śnieżnej i wyścieliła ją miękkim błotkiem, w innych grubo jeszcze kożuch śnieżny zamieniła w grząską i mokrą kaszę... Zaprawdę, że trudno określić, która z tych trzech „Jazd zimowych” odbyła się w najgorszych, a która w najlepszych warunkach, tak były one odmienne od siebie. Przez wzgląd na te właśnie specyficzne warunki „Jazdy zimowej” Kraków—Zakopane nazwać można pierwszorzędną zaprawą sportową kierowców samochodowych. Który z uczestników jej przeszedł wszystkie trzy etapy zwycięsko, może sobie śmiało powiedzieć — „nie straszny dla mnie „zimy” czas...”

Zapowiedziany programem na godzinę 14-tą w sobotę, 21 lutego, przyjazd pierwszych wozów, zgromadził na dużym stadionie K. I. S. przed trybunami, gdzie naznaczono finish, liczne zastępy nie tylko członków jury i K. I. S., ale również ciekawej publiczności, która korzystając z bajecznej słonecznej pogody i upału, lodowy tor stadionu zamieniając w wartko płynący strumień, wygrzewała się godzinami na słońcu, wyczekując cierpliwie nadchodzących wozów. Pierwsze, które wybrały najkrótszą drogę, zaczęły nadjeżdżać bezpośrednio po godzinie 14-tej. Pierwszy pojawił się na finishu olbrzymi autobus Morrisa, który wziął udział w „Jazdzie” poza konkursem przywożąc do Zakopanego kilkanaście osób z Warszawy, specjalnie na dzień „Wyścigu torowego” przybyłych. Za nim pokazał się Ford p. W. Nowaka z K. K. S., dalej Packard p. St. Ossera z Łodzi, następnie dalsze dwa wozy łódzkie: Ford p. J. Weigta i Austro-Daimler p. H. Eiserta i wreszcie Chevroletka p. Żmudy z K. K. A. Po dłuższej przerwie zaczęły się pojawiać wozy, które wybrały dalszą, określoną drogę, a z nich pierwszy wóz „Tatra”, prowadzony przez jedyną kierowczynię w całym turnieju pnę Marię Hr. Szembekównę. Do godziny 14-tej przyszło wozów 17-cie na 21 startujących i na tem zamknięto listę wozów podlegających klasyfikacji. Ostatni punkt o godzinie 16-tej przybył na swym Fiacie odbywający najdalszą drogę p. dyr. Bukowiecki z Krakowa.

Wieczorem tegoż dnia nastąpiło obliczenie punktów i ustalenie kolejności, która przedstawia się następująco: 1. p. Tad. Bukowiecki, K. K. A. na Fiacie, punktów 337, 2. p. Józef Mojzusek CSR., na Tatra, 320, 3. p. Stanisław Broniowski, KKA., na Tatra, 320, 4. p. Franz Moucka, CSR., na Tatra, 320, 5. p. Z. Zieleniewski, KKA., na Austro-Daimlerze, 320, 6. p. Inż. Sroubek, CSR., na Praga, 318, 7. p. Adam Dygał, KKA., na Praga, 313, 7. p. Jan Ripper, KKA., na Praga, 298, 8. p. Witold Mieczysławski, P. T. K., na Fordzie, 296, 9. p. Marja Hr. Szembekówna, KKA., na Tatra 277, 10. p. W. Korfanty, S. K. A. na Salmsonie, 270, 11. p. Jerzy Fürstenberg, SKA., na Austro-Daimlerze, 270, po 111 punktów zyskali pp.: Herry Eisert, ŁKA., na A.-D., Alfred Żmuda, KKA. na Chevrolet, Witold Nowak, KKA., na Fordzie, Weigt, ŁKA., na Fordzie, Stefan Ossert, ŁKA., na Packardzie. Nagrody otrzymali trzej pierwsi, oraz panna Hr. Szembekówna. Krakowski Klub Automobilowy wygrał po raz drugi nagrodę przechodnią Rektyfikacji Warszawskiej za najlichnieszy udział w „Jeździe zimowej”.

W niedzielę, 22-go, przy nieco zmienionych warunkach, bo przy zachmurzonym niebie i słabym przymrozk, co pozwoliło na urządzenie „Wyścigu torowego” w jako takich warunkach, odbył się tenże, przy udziale około 20-tu maszyn. Trybuny i miejsca stojące były zapełnione do ostatniego miejsca, co świadczy o dużej popularności automobilizmu u nas. Wyścig rozpoczął konkurencją motocykli, których stanęło na starcie dwa. Zwyciężył znakomity i dobrze znany z naszego toru p. T. Damski, K. K. M. w czasie 4 m. 38.6 s., przy pięciu okrążeniach toru, co daje przeciętną 48.348 klm na godzinę, przed Bahrem na Harleyu, który uzyskał czas 5 m. 23 s. W kategorii wózów turystycznych poniżej 2.500 cm startowało pięć samochodów, po dwa naraz. W ogólnej klasyfikacji 1. p. Sroubek CSR. na Praga w czasie 6 m. 07.4 s., czyli 39.782 klm przeciętnie na godzinę (pięć okrążeń toru), 2. p. Jan Ripper, KKA., na Praga, czas 6 m. 10 s.; 3. p. Broniowski, KKA., na Tatra, 6 m. 15 s.; 4. pna Hr. Szembekówna, KKA., na Tatra, czas 6 m. 24.8 s.; 5. p. H. Schabenbeck na Fiacie, 6 m. 38.6 s. W tejże kategorii, ale powyżej 2.500 cm. startowało ośm maszyn, które uzyskały następującą kolejność: 1. p. Artur Reim, KKA., na Lanzii, czas 8 m. 18 s. przy ośmiu okrążeniach toru i przeciętną 46.959 klm na godzinę, 2. p. Dąbrowski Marjan (kierowca Karol Judasz) na Austro-Daimlerze, czas 8 m. 22 s., 3. p. Bukowiecki, KKA., na Fiacie, czas 8 m. 44.2 s., 4. p. Osser, ŁKA., na Packardzie, czas 9 m. 16.4 s., 5. p. Suda, KKA., na Essexie, czas 10 m. 31.2 s., 6. p. Żmuda, KKA., na Chevrolet, czas 10 m. 37.6 s. Nie ukończyli wyścigu: p. Szyszyłowicz, któremu w drugim okrążeniu złał się resor i p. Wianicki na Lanzii p. Wilhelma Rippera, któremu w trzecim okrążeniu zdefektował motor. W kategorii wózów sportowych startowali: p. H. Essert, ŁKA., na Austro-Daimlerze i p. Fürstenberg, SKA., na Austro-Daimlerze. Ten drugi z powodu defektu opony wycofał się zaraz w pierwszym okrążeniu. Pan Essert wygrał teńsamem wyścig walkowerem, jednak w bardzo dobrym czasie, jeżeli się uwzględni warunki na torze, przy przeciętną 43.581 klm na godzinę (8 m. 56.6 s., przy dziesięciu okrążeniach toru). Podobna historia powtórzyła się przy kategorii wózów wyścigowych, gdzie na starcie po blisko godzinnem czekaniu na

p. Jana Rippera, któremu odmawiały posłuszeństwa świece, stanęli na Buggatic pp. Jan Ripper, KKA. i p. Hołuj, KKM. Pan Jan Ripper, którego tego dnia prześladował widoczny pech, mimo założenia nowych świec, wyścigu nie ukończył, wycofując się na skutek defektu świec w trzecim okrążeniu toru. Wyścig zatem wygrał przy 52.860 klm na godzinę w czasie 9 m. 13 s., p. Stanisław Hołuj, startując po raz pierwszy na samochodzie (dotychczas jeździł on na motocyklu) z Krakowskiego Klubu Motocyklowego, dając tem dowód, że i w tej konkurencji potrafi być groźnym przeciwnikiem dla najlepszych nawet automobilistów. Najciekawiej z całego punktu programu wypadła walka między p. Osserem na Packardzie a p. Judaszem na A. D., którzy startowali równocześnie. Ciekawie dlatego, że to był jedyny wypadek, w którym jeden z wozów wyminął na torze drugiego. Tym, który w tej walce wygrał, był znakomicie prowadzący wóz, p. Judasz.

Wieczorem w niedzielę odbyło się w sali recepcyjnej hotelu „Bristol” rozdanie nagród poprzedzone przemówieniami p. Dr. Maczdzińskiego imieniem K. K. A. i prezesa M. Jamontta, imieniem Komitetu Imprez Sportowych.

Mamy własną drużyną hokejową. Z inicjatywy Prezydium Komitetu Imprez Sportowych i p. sekr. Ignacego Bujaka organizuje się w Zakopanem Towarzystwo hokejowe i własna zakopiańska drużyna. Umundurowanie i sprzęt już nadeszły i o ile tylko warunki lodowe pozwolą, drużyna nasza jeszcze w tym roku, t. j. w tym sezonie przystąpi do treningu. W skład tej drużyny wchodzi najlepší nasi narciarze i lekkoatleci, jak Bronisław Czech, Karol Szostak, Górski, Paudyn i inni. Z początkiem następnego sezonu zimowego sprowadzony zostanie jeden z najlepszych naszych trenerów, aby drużynę naszą w możliwie najkrótszym czasie postawił na takiej wysokości, aby mogła z pewnymi rezultatami rozgrywać mecze z drużynami innymi.

Piwo żywieckie

Specjalność: — Porter i „Ale”.

Repr. St. Karpowicz i Syn, Zakopane.

Kronika.

Nasze budżety. Zarządy miasta i uzdrowiska opracowały już preliminarze budżetowe na rok 1931/32 i w najbliższym już czasie zostaną one przedłożone do zatwierdzenia tak Radzie miejskiej jak Komisji uzdrowskiej. W następnych numerach tygodnika podamy szczegóły obu budżetów, a przedewszystkiem cyfry, które z pewnością zainteresują naszych czytelników.

Brawo, panowie kupcy! W poniedziałek 23 b. m. odbyło się tu posiedzenie zarządu Stowarzyszenia kupców. Obradom przewodniczył wiceprezes p. Bryszkowski, a wzięli w nich udział członkowie zarządu pp. Fajkosz, Kubica, Malczewski, Rudnicki. Na porządku dziennym była sprawa pomocy finansowej kupców dla Komitetu Imprez Sportowych. Po dłuższym przemówieniu prezesa K. I. S. p. dyr. Marjana Jamontta i na wniosek p. Jaworskiego zebrani bez dyskusji uchwaliли wyrazić prezydium K. I. S. podziękowanie za wydatną pracę i uznanie dla tejże, oraz zebrać wśród zakopiańskiego kupiectwa kwotę czterech tysięcy złotych jako subwencję na cele Komitetu Imprez Sportowych. Stanowisko panów kupców, którzy już i w przeszłym roku dali dowód obywatelskiego poczucia, zasługuje ze wszech miar na uznanie i podkreślenie i to tem większe, iż wiemy dobrze, w jak krytycznem położeniu wobec ciężkiej gospodarczej sytuacji znajduje się całe kupiectwo polskie, a w szczególności, zależne od udatności sezonów, zakopiańskie.

Marszałek Sejmu w Zakopanem. W sobotę w południe przybył do Zakopanego z Wisły pan Marszałek Sejmu Dr. Kazimierz Świąłski. Pan Marszałek zamieszkał w hotelu „Bristol” i zabawił w Zakopanem do poniedziałku popołudnia, w którym to dniu odjechał do Warszawy.

Parnas w Zakopanem. A jednak Zakopane jest jeszcze ciągle tym magnesem, który tu w pewnych porach roku ściąga liczne zastępy przedstawicieli literatury i sztuki. Obecnie mimo schyłku sezonu zimowego gościmy dość liczną grupę literatów, malarzy, artystów dramatycznych, dziennikarzy. Bawią więc niezrównany i kochany przez wszystkich Mieczysław Frenkiel, Zygmunt Nowakowski, Edward Żytecki, a ostatnio i Hanka Ordonówna ze sfer teatralnych, jest nasz największy przyjaciel Kornel Makuszyński i drugi również nam wierny poseł Marjan Dąbrowski, jest z literatury i prasy Stanisław Wyrzykowski, Mieczysław Rytyard, Zdzisław Kleszczyński, który tu pracuje nad ostatnią swą powieścią p. t. „Tyran”, ukazującą się w odcinku „Kurjera Warszawskiego”, red. Grydzewski i Borman z „Wiadomości literackich”, dalej literat i poseł Horzyca a ze świata malarskiego Stanisław Gilewski i pani Konarska.

Z Klubu Szachistów. Mało komu zapewne wiadomo, że w Zakopanem mamy klub szachistów. Powstał on w jesieni roku przeszłego i pracując skromnie i cicho, rozwija się. W tej chwili klub daje znać o sobie nazewnątrz, urządzając pierwszy w Zakopanem miejscowy turniej szachowy. Zgłosiło się do niego ośmiu szachistów, a to pp. plk. Piątkiewicz, kpt. Bystrowski, kpt. Koniewicz, Merzowicz, Dr. Raps Dr. Wieselmann, A. Szyszyłowicz i Wasser. Rozgrywki rozpoczęto w niedzielę 22 lutego. Do poniedziałku wieczór stan turnieju przedstawiał się następująco: p. plk. Piątkiewicz dwie partje wygrane (z pp. Wasse-

rem i Merzowiczem) = 2 punkty, kpt. Bystrowski jedna partja wygrana z p. Wasserem = 1 punkt, p. Merzowicz jedna partja wygrana, również z p. Wasserem = 1 punkt. Turniej bywa rozgrywany wieczorem na werandzie restauracji „Morskiego Oka”. Pożądaniem by było, aby nasz Klub Szachistów, wykorzystawszy pobyt naszego mistrza p. Rubinsteina w Krakowie, sprowadził go również na kilka dni do Zakopanego, czemuby przyczynił się wielce do urozmaicenia końca sezonu zimowego, gdy program imprez sportowych został już wyczerpany.

Benefis u Trzaski. W sobotę 28 b. m. znana orkiestra Lewaka u Trzaski urządza swój wieczór benefisowy, na którym obiecuje gościom swym moc niespodzianek.

Wypadek samochodowy. W poniedziałek wieczorem wracalo z Nowego Targu w kierunku Zakopanego auto p. Dr. Gabryszewskiego. W drodze przez wieś Biały Dunajec, przy wymijaniu autobusa Mercedes, wpadł na wóz p. Dr. Gabryszewskiego samochód stanowiący własność firmy „Stop” w Krakowie, w następstwie czego oba samochody doznały poważniejszych uszkodzeń i musiano je doprowadzić kołmi do Zakopanego. Na szczęście tak kierowcom jak i pasażerom nie stało się nic złego. Winę katastrofy ponosi podobno kierowca „Lanzii”, który wóz prowadził w przeciwnym kierunku.

Niebieski ptak. Aresztowano tu onegdaj niejakiego Stefana Grabowskiego, rzekomego inwalidę wojennego (bez ręki i ze szramą na głowie), nie mogącego się wylegitymować. Grabowski kręcił się po pensjonatach i rzekomo fotografował, a przy tej sposobności zabierał, co się dało.

Ordonka w Zakopanem. W środę 25 b. m. wystąpiła w sali teatralnej w bogatym swym programie znakomita nasza Hanka Ordonka. Sala była przepelniona, oklaski bez granic zmusiły niezrównaną interpretatorkę piosenek do bisowania. Wieczór Ordonki był bezsprzecznie najpiękniejszym wieczorem nie tylko w tym sezonie, ale wogóle w ostatnich latach. Do powodzenia wieczoru przyczyniła się naturalnie w pierwszym rzędzie wspaniała gra Ordonki, chociaż nie miała rolę odegrał cały zespół, jaki wypełnił wieczór, a więc narówni p. Betcherowa w bogatym programie humorystycznych monologów jak pp. Iga Korczyńska i A. Śnieżyński w swych wspaniałych kreacjach tanecznych. Dyrekcja Imprez Objazdowych p. M. Stokowskiego zasłużyła się waleń, dając nam możność spędzenia tak miłego i artystycznego wieczoru, który psuła tylko — wieczynie i od szeregu już lat zacinająca się kurtyna...

Nowy program w Morskiem Oku. Od soboty 28 lutego występować będzie na dancinгах wieczornych w „Morskiem Oku” znakomite trio akrobacyjne „Trio La Bella Asrevant”. Trio to o charakterze wybitnie warjetowym, ma być fenomenem swego rodzaju. Ano, zobaczymy.

Miła propaganda. Wydawany w Krakowie przez posła i red. Marjana Dąbrowskiego tygodnik „Na szerokim świecie” ogłasza w nr. 9-tym ciekawy konkurs, który dla nas jest przeogromnie miły. Konkurs ów polega na tem, że w kolejnych sześciu numerach będą zamieszczane bez objaśnień zdjęcia fotograficzne z Tatr, a czytelnik będzie musiał zgadnąć, co one przedstawiają. Konkurs nosi tytuł „Poznaj i pokochaj piękno Tatr”. Cudna i wspaniała propaganda naszego zakątka, za którą należą się redakcji słowa uznania i wdzięczność. Konkurs polega na tem, że kto odgadnie cały konkurs i w losowaniu otrzyma pierwszą nagrodę, otrzyma bezpłatny bilet jazdy, choćby niewiedzieć skąd tam i z powrotem i bezpłatny pięciodniowy pobyt w Zakopanem z całem utrzymaniem. Warunki kuszące — przypuszczać też należy, że o taką wygraną pokuszą się setki, jeżeli nie tysiące czytelników tego, majacego obecnie bardzo piękną szatę, wydawnictwa.

Nasz tygodnik wkracza z dniem dzisiejszym w nowy okres swego żywota. Przechodząc pod protektorat Zarządu uzdrowiska zyskuje pewniejsze podstawy bytu i w związku z tem w niedalekim czasie zmieni swą szatę, strojąc ją w bogaty i niezwykle ciekawy dział ilustracyjny, który poza propagandą piękna naszych Tatr i okolic podawać będzie aktualności z życia turystycznego, sportowego, towarzyskiego, artystycznego i t. d. Przypuszczamy, że wiadomości powyższą przyjmą wszyscy przyjaciele tak Zakopanego, jak i naszego wydawnictwa, które przez dwa lata borykając się z trudnościami, starało się wydobyc w ciężkich warunkach egzystencji maximum tego co dać można, z zadowoleniem do wiadomości i w jeszcze większym, niż dotychczas stopniu popra nasze wysiłki. Z tą też chwilą tygodnik nasz przestaje być organem Związku Przyjaciół Zakopanego.

Otwarcie nowej szkoły w Zakopanem. W sobotę, 28 lutego nastąpi uruchomienie nowego w Zakopanem zakładu szkolnego. Będzie to szkoła państwowa Przemysłu Hotelarskiego. Zakopane może być dumne z tego, że ono właśnie dostąpiło tego zaszczytu, iż pierwsza w Państwie szkoła tego typu, założona została w niem właśnie. Szkoła mieścić się będzie przy ul. Kościeliskiej w domu p. Curusia (opodal „Struga”), a kształcić będzie uczennice nie tylko w kierunku hotelarsko-pensjonatowym, ale również w hafciarskim i konraskim. Kurs hotelarsko-pensjonatowy podzielono na dwa działy, a to 1. dla gospodyń (zarządczyni, kucharki itp.) i 2. dla personelu pomocniczego (utrzymanie porządku w pokojach, salach, obsługa gości itp.). Przy szkole prowadzony będzie dla celów praktycznej nauki pensjonat. Nauka w tej szkole jest bezpłatną i wynosi tylko

5 zł za wpisowe. Przyjmowane będą uczniowie od 16—30 lat życia. Na czele szkoły stoi pani Józefa Gałzińska. Nowej placówce życzymy jak najlepszego powodzenia, tak ze względu na jej (jak i Zakopanego) przedewszystkiem interes. Jakież inaczej będzie wyglądał nasz przemysł hotelarsko-kopijonowy, gdy pracować w nim będą osoby mające już pełne pojęcie o zasadach prowadzenia tego przemysłu.

Lista gości

z dnia 18 do 25 lutego 1931.

Arkuszewski Miecz. z ż., Warszawa, Albatros.
 Arkuszewski Przemysław, Poznań, **Renaissance**.
 Abramowiczówna Hanna, Wilno, Wojciechowo.
 Arbus Perla, Łódź, Anastazia.
 Abramssohn Salomon, Częstochowa, Janina.
 Agranowicz Emilia z c., Łódź, Gencjana.
 Agath Władysława, Kraków, Czerw. Krzyż.
Adomeit Richard, Memel, Ermitage.
 Altman Lewi, Lwów, Przyszań.
 Arlt Charlotte, Kraków, Bajadera.
 Antecki Wacław, Warszawa, Oaza.
 Aprill Roman z ż., Kraków, Bristol.
 Adamus Stanisław, Kraków, H. p. Gewontem.
 Arway Zofia, Lwów, Sanato.
 Ancówna Regina, Warszawa, Jerzewo.
 Antoniuk Stanisław, Lwów, San. Wojskowe.
 Bandyka Kazimierz, Milanówek, Olimpiada.
 Banaszek Stanisław, Warszawa, Krupówki, Romanik.
 Banaszewska Marta, Chelmino, **Biały Dom.**
 Bąkowska Helena, Katowice, Cieszyńska.
 Bachrachowa Marta, Szczyrk, Poraj.
 Bartoszewski Stanisław, Poznań, Warszawianka.
 Bąkowa Józefa, Mikołów, Zalesie.
 Blankstein Helena z s., Bielsko, Poraj.
 Banach Ignacy, Warszawa, San. Wojskowe.
 Blanc Marja, Warszawa, Albion.
 Braun Gustaw, Radom, **Złoty Róg.**
 Bajrochówna Helena, Łódź, Ruczaj.
 Baścik Stanisław, Warszawa, **Savoy.**
 Banaszak Władysław, Brzostów, Ślimakówka.
 Bratek Albion, Sosnowiec, Cieszyńska.
 Branic Mieczysław, Kraków, Carlton.
 Barylski Stanisław, Warszawa, **Stamary.**
 Brzekiewicz Edward, Poznań, San. Wojskowe.
 Banasik Alfons, Dąbr. Górny, **Borek.**
Blask Józef, New York, Witkiewicza 15.
 Barwińska Władysława, Kraków, Czernichowianka.
 Bałazy Leokadja, Warszawa, **Leśniczanka.**
 Barbanell Jadwiga, Warszawa, **Wersal.**
 Baranowska Zofia, Warszawa, San. Wojskowe.
 Baranowa Stanisława, Dawidów, San. Wojsk.
 Beigel Aron, Kraków, Eldorado.
 Berestyńska Franciszka, Kraków, Złotogłów.
 Beres Dr. Rudolf z ż., Kraków, D. Liberaków.
 Bednarczykówna Marja, Warszawa, **Mirabella.**
 Berent Dr. Stanisław z ż., Warszawa, Pani.
 Beckerowa Julia z s., Warszawa, San. Wojskowe.
 Brzeziński Władysław, Lwów, Sanato.
 Bermanowa Pola z s., Warszawa, **Sienkiewiczówka.**
 Bermańska Irena, Warszawa, **Maraton.**
 Bergoffsky Olga, Poznań, Grunwald.
 Brzezińska Irena, Warszawa, Zawory.
 Breskinówna Anna, Warszawa, Oaza.
 Bernstein Szymon, Przemyśl, Strzecha.
 Berger Frymeta, Zawiercie, Zagórze.
 Beckerowa Wanda, Warszawa, Sorrento.
 Bienkowski Adai, Czeladź, Ślężaczka.
 Bienkowska Jadwiga, Czeladź, Pol. Dom Zdr.
 Bienkowski Stanisław, Czeladź, Pol. Dom Zdr.
 Biznerówna Bronia, Bielsko, Poraj.
 Biegisz Teodor, Król. Huta, Zalesie.
 Bilon Teodor, Jabłonka Stara, San. Nauczyc.
 Białowąsówna Stan., Kraków, Modrzejów.
 Birzowska Rachela, Wilno, Trzy Róże.
 Blicharska Rozalja, Jędrzejów, Sierotka.
 Bielecka Augusta, Król. Huta, Cieszyńska.
 Bielańska Janina, Lwów, Oaza.
 Bokun Edward, Nowogródek, Czerw. Krzyż.
 Bojarski Czesław, Katowice, Morskie Oko.
 Broda Jan, Toruń, **Wersal.**
 Bogdani Zdzisław, Kraków, Bajka.
 Bogusławski Zygmunt, Kruszwica, Bajka.
 Borkowski Tadeusz, Warszawa, **Szałas.**
 Roryszewski Kazimierz, Ostrowiec Kiel., Sanato.
 Boniszewska Joanna, Pińczów, Częstochówka.
 Bortnowska Irena, Lublin, Kasztelanka.
 Brzostowska Janina, Warszawa, Czerw. Krzyż.
 Bodek Chaim, Nahaczów, Zdrój.
 Beguszewski Stefan, Warszawa, **Wersal.**
 Brzozowska Jadwiga, Warszawa, **Szałas.**
Bombas Stancia, Rumunja, Wackawa.
 Roberówna Hanka, Kraków, H. Sport.
 Broniowski Stanisław, Kraków, Carlton.
 Bóbr Wacław z ż., Warszawa, H. Europejski.
 Bronecka Lidja, Warszawa, **Renaissance.**
 Bortnikówna Halina z br., Kraków, Przedwiośnie.
 Bobińska Zofia, Poznań, **Stamary.**
 Borzęcki Zygmunt, Kraków, Bajadera.
 Brotek Albin, Sosnowiec, H. p. Gewontem.
 Bogdanowiczowa Irena, Łódź, **Radowid.**
 Ruckley Lily, Zgierz, Orawa.
 Bucmanukowa Józefa, Zdzierzec, Naucz. D. Zdr.
 Brudnicka Danuta, Modlin, San. Wojskowe.
 Burstin Teodora z s., Kraków, **Maraton.**
 Budny Antoni, Chrzanów, Imperial.
 Budyłowski Władysław, Świecie, Biała Róża.
 Buczkowska Władysława, Chatki, Piśudskiego 54.
 Blumental Aleks. z ż., Warszawa, Diana.
 Cembrowicz Feliks, Nowe Miasto, Pod Gubałówką.
 Cederbaum Anna z s., Łódź, Piast.
 Cerewadze Wardissani Zofia, Bydgoszcz, San. Wojsk.
 Ciarkowski Józef, Warszawa, Storczyk.
 Ciompowa Marja, Ustroń, Sanato.
 Cieński Stanisław, Pieniąki, **Marilor.**

Ciesielski Edward, Inowrocław, Bristol.
Croce Marcio z ż., Warszawa, Palace.
Czubiak Stefanja, Łódź, Junka.
Czerniakówna Jadwiga, Lwów, San. Nauczyc.
Czwiertnia Kamil, Leszno, Bank Polski.
Czapański Wincenty, Warszawa, San. Wojskowe.
Człosińska Zofja, Warszawa, **Stamary.**
Czekała Jan, Żory, Ślązaczka.
Czermakowa Władysława, Katowice, Poznanianka.
Czarnecka Józefa, Dołhobyczów, Helena.
Chylewski Jerzy, Warszawa, Albatros.
Chuchrowski Tad. Jan, Lublin, Morskie Oko.
Chubisz Marja Irena, Warszawa, Staszeczkówka.
Chrobakowa Zofja, Warszawa, Białý Dworek.
Chojnacka Marja, Warszawa, Sanitas.
Chmielewski Bronisław, Warszawa, H. p. Gewontem.
Chornikowska Marja, Kraków, Szopenówka.
Chmielnicka Stanisława, Łódź, Uciecha.

Dankowska Janina, Wilno, **Stamary.**
Daniec Roman, Warszawa, Bel-Ami.
Damińska Zofia z c., Warszawa, Zawory.
Daszkiewicz R. z ż., Kopydłów, **Radowid.**
Dragat Władysław z ż., Przemyśl, San. Wojskowe.
Dębicki Eugeniusz, Mielec, Złotogłów.
Decówna Jadwiga, Bieliny, Piłsudskiego 54.
Drewiczówna Antonina, Otwock, Strzecha.
Dębska Jadwiga, Warszawa, Silva.
Dęgłowa Janina, Warszawa, Zawory.
Dębicki Stanisław, Warszawa, H. p. Gewontem.
Demitrow Eugenja, Hel, Złotogłów.
Dziunowski Kazimierz, Jaworzno, Olimpiada.
Diamand Gizela, Kraków, Przełęcz.
Dzieża Helena z r., Ruda, Sorrento.
Didrick Paulina, Yonkers, Witkiewicza 15.
Dobrowolski Stanisław, Sosny, Stokrółka.
Dmochowski Jerzy, Jeleniec, Lwowianka.
Dworzański Zdzisław, Warszawa, Eden.
Dzwonnicka Lucyna, Częstochowa, Chryzantema.
Dodański Jerzy, Łęczysca, Morskie Oko.
Dchrzańska Marja, Wiśniowa, San. Nauczyc.
Donschak Paweł, Warszawa, Kasprusie 11a.
Dyrdowa Helena z c., Świętochłowice, Smereków.
Dymsza Tadeusz, Warszawa, San. Wojskowe.
Ryboski Roman, Kraków, **Radowid.**
Dymkówna Marja, Baranowicze, Pod Gubałówką.
Dymek Roman, Łagiewniki, Lotos.
Dynea Wilhelm, Kraków, Carlton.
Dyki Jan, Magierów, San. Nauczyc.

Ehrmanówna Amalja, Czechosłowacja, Palace.
Eljasberg Marta, Warszawa, Orawa.
Fränkel Milada, Bielsko, Palace.
Falewicz Jan z r., Dąbr. Gór., **Maraton**.
Fall Dr. Jan, Warszawa, Albion.
Falkowski Eugenjusz, Warszawa, **Borek**.
Flath Ryszard, Pabjanice, Ciesiółwka.
Francke Alfred, Warszawa, Łalka.
Flatau Janina, Warszawa, Albion.
Feldmanówna Ludmiła, Kraków, Piast.
Fengler Jan Chr., Gdańsk, Wierchy.
Fedorowiczowa Aniela, Warszawa, **Stamary**.
Finkelstein Samuel, Łódź, Diana.
Fiszłówna Felicja, Sosnowiec, Częstochówka.
Finkler Chaim, Kraów, Wanda.
Filasiewicz Drojeka Róża, Warszawa, Roztoka.
Frister Frania, Bielsko, Przelecz.
Figura Stanisław, Kraków, Sanato.
Foglowa Ruta z c., Łódź, Krupówki 35.
Folkman Olga, Kraków, Bajadera.
Folta Tomasz, Białystok, Pod Lipą.
Funk Marja, Brześć n/B., Staszeczkówka.
Furschmied Edward, Wieliczka, Wacława.
Fürstenberg Jerzy, Będzin, Bristol.
Fürstenberg Szymon z ż., Będzin, Bristol.

ammiccia Enrico z ż., Warszawa, **Maraton**.
 Gajewska Irena, Kraków, Pyszna.
 Grabowska Weronika, Warszawa, Tomkówka.
 Głabiński Władysław, Sokołów, San. Dr. Łotockiego.
 Galizerówna Otylia, Tarnów, Gencjana.
 Garbowska Aleksandra, Warszawa, George.
 Gawron Roman, Grodzisk, Sorrento.
 Gałązkówna Zofja, Gałki, Mołodów.
 Grabowiecka Anna, Warszawa, Morskie Oko.
 Glazerowa Katarzyna, Warszawa, **Szałas**.
 Gajewski Jan, Warszawa, Walówka.
 Glazerowa Anna, Kamionka Str., Oaza.
 Gärtnerowa Paulina z s., Kraków, Uciecha.
 Gajkowiec Aleksander, Warszawa, Krokus.
 Grabowska Weronika, Warszawa, Janka.
 Grabczyk Józef, Sarneki, San. Nauczyc.
 Galisz Feliks, Gogitowo, Modrzejów.
 Gałkiewicz Wiktor, Grodno, H. Europejski.
 Grelecka Barbara, Chrzanów, Szpital Klimat.
 Gessner Emma, Warszawa, **Radowid**.
 Geislerowa Aleksandra z r., Warszawa, **Mirabella**.
 Gertlerówna Marja, Kraków, **Maleńka**.
 Gehrz Horst, Poznań, Bristol.
 Gelbart Mozes z c., Zduńska Wola, Ruczaj.
 Geneja Jan, Poznań, Piomień.
 Glinka Jan, Poznań, H. Europejski.
 Gilewski Stanisław, Katowice, Boruta.
 Gliklich Sanel, Łódź, Zdrój.
 Gintrowicz Janusz z ż., Buk, Bristol.
Gottlieb Henryk z r., Rumunja, Palace.
 Grossman Dr. Bernard, Kraków, Eldorado.
 Górski Mikołaj, Ponikiew, Polesie.
 Grossbart Felicja, Łódź, Orawa.
 Grodzińska Zofja, Rawicz, Sanato.
 Górską Teresa, Król. Huta, Belinówka.
 Godzyńska Margerita, Warszawa, Nasza.
 Górski Dr. Karol, Warszawa, H. p. Gewontem.
 Gozdowski Mieczysław, Faszczepce, H. Europejski.
Goldman Samuel z ż., Berlin, Oaza.
 Gloksyn Bertold, Poznań, Bristol.
 Grotowski Jerzy, N. Sącz, Morskie Oko.
 Gromko Marja, Grudziądz, Sanitas.
 Gółkontt Ludwika, Łódź, Lotos.
 Grotowski Dr. Jerzy, N. Sącz, Kresy.
 Górna Cecylja, Skarżysko, Bór.
 Goldenberg Sonia, Lwów, **Knicic**.
 Gottschalk Hanna, Warszawa, Spokojna.
 Gottschalkowa Janina z c., Warszawa, Spokojna.

Grossner Kazimierz, oDrhobycz, Piotrkówianka.
Gumułowa Marja, Siedlce, Czerw. Dwór.
Gulczyńska Wanda, Warszawa, Biały Dworek.
Grubert Marcin, Łódź, Stella.
Grycmacher Edward, Tczew, Tatry.
Halbersztam B., Bobowa, Kościeliska 33.
Hanusowa Janina, Kraków, Pol. Dom Zdr.
Haupa Stefan, Warszawa, Ziemiański.
Hartmanówna Józefa, Warszawa, Atlas.
Handke Adolf z ż., Kalisz, Iwanka.
Haber Dr. Marek, Zator, Kujawianka.
Haninówna Hela, Kraków, Zagłoba.
Halpern Chaja, Łódź, Gencjana.
Herman Jerzy, Warszawa, Sas.
Helmanowa Romana, Częstochowa, Maryska.
Heybowicz Walentyna, Warszawa, **Maraton**.
Hertz Karol z ż., Łódź, Bristol.
Hermanówna Janina, Łódź, Dom Wycieczkowy.
Hempel Jadwiga, Warszawa, Goplana.
Hebłowska Jadwiga, Ułaniki, Nina.
Hirsch Feiweł, Kraków, Nowot. St. Zwijacz.
Horbatowicz Czesław, Litwa, Bratnia Pomoc.
Horodyska Emilja, Koledziany, Skoczyska.
Hornberger Rita, Łódź, Lotos.
Holman Marta, Warszawa, **Sienkiewiczówka**.
Horst Gehrz, Poznań, Bristol.
Hoynowski Władysław, Warszawa, **Stamary**.
Horowitz Cypora, Kraków, Ordon.
Horowitz Regina, Sędziszów, Ordon.
Hübner Mieczysław, Warszawa, **Maraton**.
Hurko Józefa, Parezew, Renaissance.
Huczkówna Celina, Kraków, Helenka.
Hubeceńkówna Jadwiga, Kraków, Oksza.
Hyszko Tadeusz, Pułtusk, San. Wojskowe.
Imroth Adela, Warszwa, Wawel.
Idżkowska Wiktorja, Ostrzeszów, Sanato.
Iwińska Olga, Lwów, Nina.
Jarosławski Leon, Tarnopol, Olimpijda.
Janikowska Lucyna, Jędrzejów, Waclawa.
Jamroga Jan z ż., Baranów, Pol. Dom. Zdr.
Jarecki Marjan z ż., Poznań, H. p. Gewontem.
Jańczyk Roman, Kraków, San. Dr. Łotockiego.
Jakimiak Bolesław, Warszawa, H. Sport.
Jaroszyńska Czesława, Zambrów, San. Wojskowe.
Jankowski Dr. Jan, Lwów, San. Nauczyc.
Jankiewiczówna Marja, Warszawa, Chramcówki 15.
Jastrzębski Stanisław, Częstochowa, Albion.
Jakubowicz Kazimiera, Warszawa, Zawory.
Janczakowski Włodzimierz, Poznań, Zaczise.
Jenkowski Bronisław, Gdynia, **Stamary**.
Jaworska Janina, Ostrowiec, San. Wojskowe.
Jadzik Franciszek, Kraków, H. p. Gewontem.
Jaworski Władysław, Kraków, H. p. Gewontem.
Jamiłkowski Tadeusz, Warszawa, Paryżanka.
Jagiellowicz Nikodem, Wołomin, Janówka.
Janaszek Wincenty, Poznań, **Przedświt**.
Jankowski Czesław, Warszawa, H. p. Gewontem.
Jermułowicz Lili, Warszawa, Diana.
Jędrzejewski Rudolf z c., Kraków, Morskie Oko.
Jędrzejewski Walenty, Górki Duże, Kosodrzew.
Jezierski Stanisław, Gorlice, H. Europejski.
Juruś Eugenjusz, Król. Hula, **Januszek**.
Kraussowa Anna, Lwów, Czerw. Krzyż.
Krasuska Anna, Warszawa, Bank Polski.
Kargowa Marja z c., Poznań, **Januszek**.
Krajniak Franciszek, Gniezno, Pol. Dom Zdr.
Kapłan Józef, Zagożdżon, Molodów.
Karpowicz Jan, Wielka Brzost., Sanato.
Kamieńska Nina, Warszawa, Krzemień.
Kaniński Bolesław, Kraków, H. Europejski.
Krajnówna Aniela, Poznań, Orcio.
Kwaśniewski Eugenjusz, Łódź, Zalesie.
Kawczakowa Irena, Łódź, Wiosna.
Krautwirt Emil, Kraków, H. p. Gewontem.
Kasprzycki Stanisław, Włocławek, Ludmiła.
Kaszubina Gabrjela, Warszawa, Boruta.
Karbowska Zofja, Warszawa, Poraj.
Krawczykowska Bronisława, Warszawa, Biały Dwór.
Klaczynska Matylda, Katowice, San. Wojskowe.
Karczewska Nina, Warszawa, **Stamary**.
Krawczyńska Fr., Wojkowice, San. Nauczyc.
Kahan Bina, Skarżysko, Halka.
Kączkowska Janina i Czesł., Warszawa, Złotogłów.
Kleiner Hilda, Kraków, **Wersal**.
Klechniowski Sas Henryk, Warszawa, Bristol.
Krzemiński Józef z ż., Katowice, **Wersal**.
Kleszczyński Zdzisław, Warszawa, Albion.
Kzesimowska Eugenja, Warszawa, Biały Dwór.
Klimczak Władysław, Tarnopol, Olimpijda.
Klimczakowa Józefa, Górka, Soplicowo.
Kiełbasa Jerzy, Katowice, Soplicowo.
Kiwerski Zdzisław, Żydowo, **Stamary**.
Kidybiński Jan, Chybie, Orlątko.
Kidybińska Janina, Chybie, Orlątko.
Klipper Adolf z ż., Bielsko, Wołodyjówka.
Kwiecińska Waclawa, Warszawa, Bohdanówka.
Kwiatkowa Helena, Irminium, **Maraton**.
Kinsnerówna Emilja, Warszawa, San. Wojskowe.
Kieloch Emil, Dziedzice, H. p. Gewontem.
Kwiek Piotr z ż., Warszawa, **Radowid**.
Kwieciński Kazimierz, Warszawa, Bohdanówka.
Kieszkowska Irena, Grudziądz, San. Wojskowe.
Kieznier Stanisław, Warszawa, Zagłoba.
Kopecka Sewa, Urzejowice, Bajadera.
Kosydorski Wład. z ż., Lwów, Dom. Prac. Samorz.
Komarnicka Stanisława, Będzin, Jasna Pani.
Ksicka Anna, Warszawa, Szachownica.

GRYPE I ENGINE

leczą i zapobiegają znakomicie w skutkach
i smaku

PASTYLKI „WIKTUAR“ (Victoire)

od kaszlu

I wszelkich cierpień dróg oddechowych

:- Sprzedaż w aptekach i drogerjach. :-
Cena 80 groszy.

Kegon Henryk, Lwów, **Stamary**.
Kolnik Leon, Chrzanów, Morskie Oko.
Kocotowa Halina z c., Warszawa, Czerw. Dwór.
Korczyńska Jadwiga, Warszawa, **Szałas**.
Kroczeński Eugenjusz, Włochy, Kubinówka.
Kobielska Marja, Warszawa, Anaslajza.
Kozłowski Alfons, Poznań, Sanato.
Kronowa Jadwiga z c., Warszawa, D. Liberaków.
Kolnik Leon, Chrzanów, Gencjana.
Kolber Stanisław z ż., Tarnów, Bank Polski.
Kropidłowska Janka, Króll. Huta, Belinówka.
Kordowski Antoni, Warszawa, Łysanki.
Komar Piotr, Głębokie, Pol. Dom Zdr.
Korabski Alfred, Kraków, Morskie Oko.
Kostyal Dr. Marek z br., Kraków, Morskie Oko.
Kozicka Marja, Głębokie, Arwa.
Kron Stanisław, Bydgoszcz, Biały Dwór.
Kohout Otomar, Oświęcim, **Stamary**.
Koneczna Marja, Warszawa, **Obrochtówka**.
Korcyl Lucjan, Katowice, Cieszynianka.
Kowalska Janina, Łódź, **Wersal**.
Kron Anna, Bydgoszcz, Do Białego Gał.
Korbut Zofja, Grodno, H. Europejski.
Kerkozowicz Jan, Bydgoszcz, **Marilor**.
Koryciakówna Gertruda, Poznań, Arwa.
Król Szlama N. z r., Łódź, Błękitna.
Kubsz Zelma, Łódź, Krupówki 35.
Kubicka Irena, Grodno, Czerw. Krzyż.
Kluka Teodor, Łódź, Lwowianka.
Kuźmicka Regina, Włodzimierz Woł., **Przedświt**.
Kurdzielówna Flora, Kraków, Złotogłów.
Krupińska Janina, Warszawa, **Renaissance**.
Kuratowski Roman, Warszawa, Albatros.
Kujawski Józef, Zduńska Wola, **Przedświt**.
Krupska Józefa, Kłobuck, San. Nauczyc.
Kruszelnicki Mikołaj, Zegrze, San. Wojskowe.
Krukowska Marja, Warszawa, San. Wojskowe.
Kluch Jan, Lublin, Kasztelanka.
Kunigsberg Sara, Kraków, Szymony Groblowy.
Kulczycka Marja, Lublin, Stara Polana 19.
Krupicki Lucjan, Kraków, H. p. Gewontem.
Kluza Karol, Kraków, Cieszynianka.
Knyżyńska Pola, Białystok, Świt.
Krzywicka Bronisława, Janówka, San. Nauczyc.
Lazngier Chanv, Kraków, Nowot. St. Zwijacz.
Laudański Józef, Szlachta, Belweder.
Laubitz Mieczysław, Będzin, **Renaissance**.
Langermayer Käte, Siemianowice, Krokus.
Lachowicz Aleksander, Warszawa, Murań.
Laskowska Stanisława, Sosnowiec, Cyganecka.
Laksberger Janina, Kraków, Iruśia.
Lauture Henryk, Dąbrowa, Carlton.
Landau Eljasz, Kraków, Notre Dame.
Landwirtówna Lea, Kraków, Starapolana 40.
De Lage Aleks. z ż., Grochowce, Roztoka.
Lewandowski Stefan, Warszawa, **Savoy**.
Lesykowa Michalina, Tarnopol, Czerw. Krzyż.
Lewandowska Kazimiera, Toruń, Zakrzówek.
Leszczyński Wojciech, Sobieszyn, **Sienkiewiczówka**.
Lewandowska Irena, Łódź, Lotos.
Lewicki Franciszek, Poznań, Bank Polski.
Lindeman Wanda, Radom, Ostoja.
Lindnerówna Irena, Poznań, Bajadera.
Linkerówna Fryderyka, Katowice, Ruczaj.
Lisner Alfred, Łódź, **Savoy**.
Liciński Bohdan, Poznań, Orlątko.
Lapsztajnowa Sonja z c., Warszawa, Mascotte.
Liban Józef z c., Kraków, Bristol.
Lindenbaum Markus, Kraków, Ruczaj.
Listowski Edward z ż., Poznań, Krywań.
Liebeskind Maurycy z r., Kraków, Morskie Oko.
Lipszczyk Wiktor Marek, Łódź, Carlton.
Liban Bronisław z rodz., Kraków, Bajadera.
Lipoińska Janina, Kraków, Zychoniówka.
Linke Franciszek, Gdynia, **Stamary**.
Lipińska Jadwiga, Pleszew, San. Wojskowe.
Lisowski Bronisław, Łódź, **Radowid**.
Lubelska Aniela, Kraków, Ogrodowa Staniczka.
Lubiński Józef, Płock, Pol. Dom Zdr.
Łukowska Irena, Rawicz, Wawel.
Łozińska Aleksandra, Nowogródek, **Victoria**.
Ładny Władysław z r., Głębokie, Pol. Dom Zdr.
Łukaszek Leon, Polanica, Chryzantema.
Łozińska Aleksandra, Nowogródek, Litwinka.
Łęcki Stanisław, Warszawa, **Maraton**.
Mamsarzowa Janina, Radom, Czerw. Krzyż.
Markiewiczowa Jadwiga, Warszawa, Szpital Klim.
Makułówna Lucyna, Kamień, Pol. Dom. Zdr.
Majchrowiczowa Felicja, Poznań, Świetlana.
Matzner Adolf, Szczyrk, Poraj.
Majewska Sabina, Sarny, Władysławka.
Mangel Dr. Estera, Warszawa, Wołodyjówka.
Mazur Romuald, Rybnik, Arwa.
Masłowski Stanisław, Katowice, Cyganecka.
Martyniakówna Irena, Warszawa, Nowotarska 17.
Maersberger Zofja, Warszawa, Bank Polski.
Maersberger Adam, Warszawa, Bank Polski.
Machej Jan, Gdańsk, Zawory.
Maciejowski Aleksander, Wilga n. Wisłą, Roztoka.
Maciejowiczowa Józefina, Warszawa, Walówka.
Maryański Ignacy, Warszawa, **Stamary**.
Mazalon Piotr, Toruń, Płomień.
Mayer Jerzyk, Katowice, Piast.
Masłowska Anna, Kraków, Wojciechowo.
Mądrowska Hela z s., Łódź, Dworek.
Martuszewski Antoni, Warszawa, Nina.
Marguliesówna Marja, Warszawa, Oaza.
Mańkowski Ernest, Sieniawa, Hala Gąsienicowa.
Mazurkiewicz Tomasz, Września, San. Wojskowe.
Mejzner Sruł, Łódź, Skbiówki 8.
Meissels Ignacy, Kraków, Oaza.
Meier Tadeusz z ż., Katowice, Cieszynianka.
Merklingerowa Marja, N. Sącz, **Złoty Róg**.
Millak Jan Szczepan, Warszawa, **Borek**.
Michorecki Zbigniew, Kraków, Orawianka.
Mikoszewski Stefan, Warszawa, Roztoka.
Mitchell John z ż., Paryż, Bristol.
Michałowicz Kazimierz, Warszawa, Bratnia Pomoc.
Mirisch Stanisława z r., Kraków, Mimoza.
Michałowska Marja, Warszawa, Oaza.
Miziewiczowa Marja, Ługowiec, Znicz.

Miszczuk Stanisław, Uścińów, u Królólw Zwijacz.
Mironówna Rebeka, Wilno, Przystań.
Michejda Dr. Władysław z ż., Cieszyn, Carlton.
Miętka Józef, Kraków, H. Europejski.
Mieczyski Witold, Warszawa, Roztoka.
Mintz Dr. Bernard, Kraków, Kujawianka.
Mikułowski Pomorski Józef, Warsz., H. p. Gewontem.
Micińska Marja, Włocławek, Jerzewo.
Mroczkowska Irena, Toruń, Zakł. św. Józefa.
Morawiecki Dr. Stan. z ż., Poznań, H. p. Gewontem.
Morawski Jan, Warszawa, Silva.
Mor Marja, Warszawa, **Sienkiewiczówka**.
Młodzianowski Stanisław, Warszawa, **Stamary**.
Mosch Ryszard z ż., Kraków, Bank Polski.
Mulder Gerard z r., Bussam, Bristol.
Muszyńska Wanda, Kraków, Zychoniówka.
Najman Szaja, Bobowa, Kościeliska 33.
Nagórski Dr. Adam, Warszawa, Bristol.
Napieralski Leon, Poznań, Bristol.
Neuman Gustaw, Łódź, Przelecz.
Neufeldowa Ela, Warszawa, Oaza.
Niziołkiewicz Stefan z dz., Katowice, Smereków.
Niewolak Konstanty, Kraków, H. p. Gewontem.
Niewolkiewicz Edmund, Busk, Curuśka.
Niziołkiewicz Stefanja, Katowice, **Renaissance**.
Niechciał Władysław, Psary, San. Nauczyc.
Nowa Stefanja, Żywiec, Beringerówka.
Nowakowski Marjan, Skierniewice, Czerw. Krzyż.
Nowicka Julja, Warszawa, Nasza.
Nowowska Myra, Grudek, Szymony Groblowy.
Nowakowski Stanisław, Warszawa, Orlątko.
Nowakowska Jadwiga, Warszawa, Orlątko.
Nowomiejska Jadwiga, Poznań, **Marilor**.
Nowicka Józefa, Czortków, Krupówki 51.
Nowak Wilhelm, Szarlej, Sanato.
Oszurkowa Janina, Wolkowysk, Zacisze.
Oberländer Jerzy, Łódź, Przelecz.
Okońska Lidja, Warszawa, **Złoty Róg**.
Olszewska Bronisława z s., Leszno, Aślanówka.
Olszewski Adolf, Warszawa, Cis.
Oberfeldówna Aniela, Warszawa, Albatros.
Opalowski Józef, Łódź, Jan.na.
Olejniczak Marja, Poznań, Świetlana.
Order Zofja, Kraków, Gerlach.
Orchelowa Marja, Targowisko, Naucz. Dom Zdr.
Orczykowski Stanisław, Warszawa, Bank Polski.
Osowska Janina, Włochy, Cieślówka.
Okoniewiczowa Wład., Witkowiec, Piłsudskiego 66.
Ochwat Katarzyna, Kraków, **Maraton**.
Olszewska Stefanja, Kobylniki, Sanitas.

Zakład Kosmetyki Lekarskiej i elektrolecznictwa
Dr. Szymona Papiera
b. lekarza kliniki prof. Fingera w Wiedniu
specjalisty chorób skórno-wenerycznych
Djatermja, lampa kwarcowa, elektryzacja, kaustyka.
LECZENIE ŻYLAKÓW
ul. Kościeliska 2 .: Tel. 449

Oniszczykówna Marja, Warszawa, Sanitas.
Olszowski Antoni, Bielszowice, Cieszynianka.
Olszewczowa Zofja, Poznań, Adela.
Okurowska Janina, Białystok, Tomkówka.
Quirini Kazimierz, Warszawa, San. Wojskowe.
Paciorkowska Barbara, Warszawa, Wawel.
Pate Jadwiga, Warszawa, Bristol.
Pawlakowa Marja, Chojnice, Fr. Zwijacz, Tatary.
Paszkiewiczówna Marja, Pawłówka, San. Naucz.
Pawłowska Stanisława, Warszawa, San. Wojskowe.
Prażowska Belina Emma, Warszawa, Cieślówka.
Płachta Gilla, Warszawa, Gerlach.
Parvi Hieronim, Warszawa, Zychoniówka.
Pasierbowa Marja, Jasło, Szachownica.
Pasierbiński Stefan, Kraków, H. Europejski.
Plappertowa Kazimiera z c., Kraków, **Szałas**.
Prantl Władysława, Warszawa, Przemyślanka.
Pleśniarowicz Leon z ż., Warszawa, Carlton.
Przedborska Róża, Warszawa, Oaza.
Petrowicz Helena, Czernelica, Kasztelanka.
Pełkowiczowa Julja z c., Warszawa, Władysławka.
Pezdówna Marja, Kielce, Czerw. Krzyż.
Preger Marek, Kraków, **Stamary**.
Pelzer Zamorski J., Warszawa, H. p. Gewontem.
Peretiatkowski Janina, Warszawa, Znicz.
Peska Abraham, Pilzno, Zagłoba.
Pischowa Irena z c., Kraków, Palace.
Pizłówna Janina, Cieszyn, Poraj.
Pietrasik Antoni, Podębice, Pol. Dom Zdr.
Pilch Józef, Poznań, Kasztelanka.
Piwarski Edward, Aleksandrów, Czerw. Krzyż.
Priebe Stanisław z c., Król. Huta, H. Europejski.
Pietniewicz Stanisław, Jasło, Silva.
Pilcher Izrael, Warszawa, Przystań.
Pieczyński Józef, Łódź, Jurand.
Piotrowski Janusz, Warszawa, Roztoka.
Pickowiec Augustyn, Król. Huta, Ślązaczka.
Piecha Marja, Katowice, Piast.
Pinkus Marja, Kraków, Ordon.
Płonczyński Stanisław, Warszawa, **Mirabella**.
Popperowa Erna, Biała, Poraj.
Pogorzelski Feliks, Nowy Bytom, Naucz. Dom Zdr.
Podhalicz Józef, Warszawa, San. Wojskowe.
Płoiński Henryk, Krobia, Kosówka.
Polak Jan B. z ż., Grodno, Cieślówka.
Podsiadły Hugon, Ratonice, Iruśia.
Podgórski Dr. Stanisław, Drohobycz, Janka.
Płosska Zofja, Katowice, **Stamary**.

„MALEŃKA“,
Pensjonat Drowej Horakowej — ul. Zamoyskiego, prześlicznie położony, komfort, moc słońca, garaż — telefon 616 — poleca pokoje z werandami — utrzymanie pierwszorzędne.
Porowski Marceli z ż., Warszawa, **Stamary**.
Pogonowski Jan, Warszawa, Wacława.
Pomorski Mikułowski J., Warsz., G. p. Gewontem.
Powroźnik Włodzimierz, Leżajsk, Płomień.
Przyłuski Andrzej, Kielce, Szpital Klim.
Przyłuski Mieczysław, Bydgoszcz, Modrzejów.
Pytel Gertruda, Nowy Bytom, Smereków.
Przybylski Stanisław, Warszawa, Warsz. Kasa Ch.
Przybylski Stanisław, Lublin, Pod Gubałówką.
Rabczewski Jerzy, Warszawa, Czerw. Krzyż.
Radwińska Emilia, Warszawa, Oaza.
Rasim Adolf, Poznań, **Biały Dom**.
Rafałowicz Fela, Łódź, Krzesanica.
Rafałowicz Regina, Miechów, Krzesanica.
Ratajska Jadwiga z r., Rembertów, San. Wojskowe.
Rattas Aleksander, Tallin, San. Wojskowe.
Raabe Marja, Warszawa, Albatros.
Rachłówna Marta, Katowice, Morskie Oko.
Radwińska Emilia, Warszawa, **Renaissance**.
Rappaportowa Jadwiga, Łódź, Bristol.
Rezler Marja, Warszawa, Bristol.
Rzewuski Stanisław, Wola Sławińska, Ostoja.
Reniger Szymon z c., Wilno, **Radowid**.
Riegelhaupt Emil, Lwów, Zdrój.
Riesenhorst Ries Felicja z c., Kraków, Ermitage.
Rostow Walerja, Poznań, Piotrkowianka.
Richter Pesel, Kraków, Ordon.
Richter Benno, Kraków, Ordon.
Rosnerowa Zofja z m., Kraków, Bel-Ami.
Rottenberg Chaskiel, Bobowa, Kościeliska 33.
Rozwadowski Franciszek, Kraków, Orawianka.
Roszkowski Wacław, Warszawa, Szopenówka.
Rogowski Dr. Bron. z ż., Zawiercie, Morskie Oko.
Roddiewicz Stefan, Prużana, Przedwiośnie.
Rubinzahl Golda, Gliniane, Sanokówka.
Ruszczycówna Jan.na, Warszawa, **Konradówka**.
Rubinstein Róża, Łódź, Świt.
Rundstein Jerzy, Warszawa, Staszeczówka.
Rudnicki Jan, Żurawica, Wzlot.
Rusecka Irena, Łódź, Bel-Ami.
Rudzki Zbigniew, Poznań, Bristol.
Rubinstein Chaim, Warszawa, Zdrój.
Ruszkowski Jan z ż., Warszawa, Tomkówka.
Rudowski Henryk z ż., Warszawa, H. Europejski.
Rychlicka Honorata z c., Brzeziny, Dom Prac. Sam.
Rylko Marjan z r., Andrychów, H. Sport.
Rybałów Włodzimierz, Łódź, Kosodrzew.
Rynkiewiczowa Lidja, Warszawa, Znicz.
Rykowska Marja, Warszawa, Sanitas.
Sapieżyna ks. Teresa, Kraków, Carlton.
Salomon Karolina, Warszawa, Bristol.
Sawczakowa Ewelina, Lwów, Skibówki 10.
Salis Eugenja, Warszawa, Imperial.
Smardzewska Helena, Lublin, San. Wojskowe.
Skakalska Anna, Krzemieniec, Sanato.
Ślaski Julian, Warszawa, Helenka.
Sarnecki Edmund, Ostróg, **Leśniczanka**.
Sare Janina, Kraków, **Marilor**.
Sasiak Maciej, Warszawa, Palace.
Ślaska Zofja, Włodzimierz, H. p. Gewontem.
Sabatówna Helena, Staszów, San. Nauczyc.
Sawicka Genowefa, Piastów, Sanitas.
Sawicka Janina, Turek, Przemyślanka.
Sapetówna Franciszka, Jaworzno, Złotogłów.
Seelengut Leon, Kraków, Trzy Róże.
Serafin Karol z ż., Król. Huta, Oaza.
Saenger Bernd z siostrą, Warszawa, Bristol.
Ślęczkówna Julja, Wiśniowa, San. Nauczyc.
Sentek Tadeusz, Poznań, Alfa.
Świderski Bohdan, Warszawa, **Maraton**.
Spirówna Greta, Kraków, Beskid.
Spirer Izydor, Biecz, Przystań.
Siekłucki Stanisław, Kielce, Wojciechowo.
Święcicki Zygmunt, Warszawa, **Stamary**.
Skwira Jan, Helenów, Naucz. Dom Zdr.
Śmigielska Janina, Kraków, San. Wojskowe.
Siodmak Leon, Kraków, Wierchy.
Spira Izak Leib, Sanok, Szymony, Groblowy.
Ścieżyńska Zdzisława, Warszawa, **Maraton**.
Skiba Józef, Ratonice, Iruśia.
Skiba Dr. Franciszek, Kraków, Morskie Oko.
Spira Roman z ż., Kraków, Przystań.
Sinkowski Jan, Kop. Jowisz, **Januszek**.
Świecka Wanda, Kielce, San. Dr. Łotockiego.
Skiwniewski Tadeusz, Kraków, Cieślówka.
Sliwińska Pelagja, Łódź, Bór.
Świerzyński Antoni, Warszawa, Sarjusz.
Świeżawski Romuald z ż., Miętkie, Bristol.
Sierakowska Irena, Warszawa, Tatry.
Święcki Włodzimierz, Kielce, H. p. Gewontem.
Skobło Leon, Warszawa, Przystań.
Stotyński Karol, Wilno, Biała Róża.
Skowrońska Marja, Lwów, Morskie Oko.
Solski Stanisław, Lwów, Czerw. Krzyż.
Sowa Stefan, Lublin, Malwa.
Smoliczowa Delfina, Grodno, San. Wojskowe.
Słowik Konstanty, Król. Huta, Ślązaczka.
Skoczyska Janina, Warszawa, Oaza.
Sobierajczykowa Marja, Sępólno, Częstochówka.
Sokołowska Alicja, Warszawa, Krywań.

Biblioteka publiczna i wypożyczalnia
KRUPÓWKI, Dworzec Tatrzański

Solnik Mina, Łódź, Granit.
Skowroński Dr. Wojciech, Poznań, Grunwald.
Skoczek Stanisław, Kraków, Bór.
Sokołowska Marja, Kielce, Sanitas.
Sosinowa Zofja, Kraków, Belladonna.
Siisskind Dr. Dawid, Kraków, Palace.
Smulowiczowa Lola z s., Kraków, Wołodziejówka.
Suesserowa Zofja, Kraków, Bajadera.
Suplatowicz Helena, Warszawa, Pomorze.
Spyra Dr. Jan z r., Król Huta, Smereków
Syrup Dr. Jakób z ż., Kraków, Albion.
Skrzypińska Irena, Radzyń, Silva.
Spyrówna Dolly, Król. Huta, Renaissance.
Skrzyński Dr. Stefan z s., Kraków, Stamary.
Schoenman Miecz. z ż., Warszawa, H. Europejski.
Schoenman Walentyna, Warszawa, H. Europejski.
Szmurłowa Wanda Grapyna, Warsz., Tadzikówka.
Szyller Irena, Sosnowiec, Irusienka.
Schaeffer Edmund, Poznań, Stamary.
Szokowski Wiktor z ż., Warszawa, Krokus.
Schekowa Anna, Kraków, Oaza.
Scherer Anna z r., Kraków, Dom Liberaków.
Szcurek Jan, Cieszyn, Sanato.
Scheinreman Samuel, Kraków, Wanda.
Szymkiewicz Michalina, Jabłonna, San. Wojskowe.
Szaferowa Janina z c., Kraków, Silva.
Szancerowa Wanda, Włodzimierz, Szałas.
Szczepańska Marja z c., Tarn. Góry, Belinówka.
Szware Salomon, Brody, Nowot., Faulhamer.
Szaferman Ewa, Jędrzejów, Mascotte.
Szczyński Stanisław, Warszawa, Lipowy Dwór.
Szorc Tadeusz, Radom, Szałas.
Szorc Kazimierz, Radom, Szałas.
Schneider Adolf Roman, Kraków, Morskie Oko.
Sztark Izabela, Warszawa, Bank Zolski.
Schulman Wigdor, Jasło, Zdrój.
Szuba Franciszek, Krasnystaw, Sanitas.
Szomańska Eugenia, Warszawa, Bajadera.
Szakow Bella, Warszawa, Sienkiewiczówka.
Szaliński Tadeusz, Świętochłowice, Stamary.
Szren Alfred, Warszawa, Stamary.
Schneiderowa Marja, Będzin, San. Wojskowe.
Schallowa Helena, Łódź, Uciecha.
Schächter Wilhelm, Tarnopol, H. p. Gewontem.
Szaniawska Junosza Irena, Warszawa, Przedwiośnie.
Szczesik Jan z ż., Warszawa, Lwowianka.
Stankówna Anna, Katowice, Smereków.
Stachura Marja, Warszawa, Sas.
Starke Szymon, Sosnowiec, Diana.
Sternbach Dr. Edward z ż., Kraków, Bajadera.
Stubert Alired, Nowy Sącz, Bel-Ami.
Strausman Lenia, Warszawa, H. p. Gewontem.
Stańczukówna Regina, Wnory, San. Nauczyc.
Starczewska Marja, Czorce, Konradówka.
Starzeński Paweł, Chrzanów, Stamary.

Sanatorium dla płucno-chorych

pod kierownictwem

Dra Edwarda Łotockiego

w Zakopanem, ul. Chałubińskiego 5.

Stały lekarz na miejscu. Roentgen.

Laboratorium. Centralne ogrzewanie.

Leżalnia w ogrodzie. Biblioteka dla

użytku chorych.

Ciężko chorych się nie przyjmuje.

Bliższe informacje: Dr. E. Łotocki

(tel. nr. 240).

Steuer Lotte, Biała, Mascotte.
Stern Izak z siostrą, Lwów, Olimpiada.
Strawiński Bronisław, Sosnowiec, Zacisze.
Stark Izabela, Warszawa, Bank Polski.
Stankiewicz Teofil, Grudziądz, San. Wojskowe.
Steianowicz Jadwiga, Holszany, San. Nauczyc.
Trachter Symcha, Lublin, Diana.
Taraskiewicz Janusz, Warszawa, Ziemiański.
Tarapani Izabela, Łódź, Eldorado.
Trzeciakowa Janina, Przeworsk, Bajadera.
Tempelhof Tadeusz, Łódź, Strzecha.
Treutler Wanda, Warszawa, Bajadera.
Trenierowska Zofja, Warszawa, Ostoja.
Trzepaczkówna Stan., rKotoszyn, Kuźnice, Rest.
Tiszlówna Felicja, Sosnowiec, Częstochówka.
Thisch Jan, Warszawa, Stamary.
Tomaszewski Teofil, Tczew, Czerw. Krzyż.
Tołtyżewska Nadzieja, Warszawa, Albatros.
Tormiczek Fela, Warszawa, Strzecha.
Tomasik Czesław, Warszawa, Zośka.
Tomkowiczowa Pudon St., Warsz., H. p. Gewontem.
Tomeczakowa Celina, Sosnowiec, Carlton.
Tomasikowa Izabela, Ozorków, San. Wojskowe.
Tomeczek Edward, Zawiercie, Jurand.
Tupalska Marja z c., Warszawa, Bel-Ami.
Truchses Romana, Krzemieniec, Odrodzenie.
Turczyn Aleksander, Wilno, Pol. Dom Zdr.
Turczyn Stan. z ż., Poznań, Grunwald.
Turowicz Aleksander, Płock, Czerw. Krzyż.
Turska Eligia, Warszawa, Silva.
Turczyn Adam, Ropczyce, Śnieżka.
Tymczak Teodor, Komarów, Czerw. Krzyż.
Tyszer Engelbert, Łódź, Savoy.
Tyranówna Marja, Kraków, Arwa.
Tyczkowska Petronela, Warszawa, Zawory.
Tysza Julian, Warszawa, Poraj.
Tymieniecki Feliks, Warszawa, Bristol.
Trynkowski Kazimierz, Warszawa, Złotogłów.
Ullertowa Felicja, Będzin, Eldorado.
Ujazdowski Tadeusz z ż., Warszawa, Belweder.
Ungier Chawa, Warszawa, Poraj.
Uznański Witold z ż., Tyczyn, Marilor.
Walińska Leonja, Łódź, Pajakówka.

Lustra ze szkła krajowego i zagranicznego. —
Szyby szlifowane do aut. — Oszklenia domów. —
Szkło stolowe i porcelana

Juljan Fischler

Zakopane, ul. Nowotarska 4, tel. 389.

Wajnnan Wolf i Witold, Łyszkowice, Maryśka.
Wachtel Ludwika, Warszawa, Ruczaj.
Warszawska Cypra, Łódź, Skibówki 8.
Wawrzynowiczowa Halina, Warsz., Biały Dworek.
Walicki Tadeusz z ż., Warszawa, Zychoniówka.
Wańkowski Wacław, Warszawa, Tafary, Biedroń.
Wardissani Cerewadze Z, Bydgoszcz, San. Wojsk.
Walterowa Marja z s., Kraków, Czernichowianka.
Wesołowska Henryka, Warszawa, Aslanówka.
Weissglasowa Róża, Kraków, Kościeliska 33.
Werner Artur Karol, Szczawica, H. p. Gewontem.
Wegnerowa Stanisława, Warszawa, Złoty Róg.
Wejsberg Janina, Warszawa, H. p. Gewontem.
Weger Rudolf z ż., Warszawa, Wawel.
Weinfeld Hirschi z ż., Kraków, Morskie Oko.
Wizerkaniuk Józef, Kraków, Czerw. Krzyż.
Wiktorzak Leon, Warszawa, Gospoda Włoczęgów.
Wdziękońska Zofja, Bydgoszcz, Ziemiański.
Wilczyński Dr. Stan. z ż., Warszawa, Bristol.
Wistchube Otton z ż., Ruda Pabjan., Heńka.
Wiśniewska Ada z s., Inowrocław, Smereków.
Wieliczko Zygmunt, Stawiatyce, San. Nauczyc.
Wirts Hilda, Król. Huta, H. Europejski.
Wiedzierzyński Wład., Krotoszyn, San. Wojsk.
Wieszolkówna Helena, Tarn. Góry, Słazaczka.
Wilkomir Berta, Wilno, Przysań.
Windheim Janina, Kraków, Śnieżka.
Witkun Jan, Warszawa, Baszta.
Witwicki Wacław, Warszawa, Obrochtówka.
Wiśniewska Leokadja, Bydgoszcz, Świetlana.
Wierzbicki Adam z ż., Łódź, Bristol.
Wojciechowska Danuta, Warszawa, Ziemiański.
Wojewódzka Irena, Warszawa, Albatros.
Woyng Witold, Warszawa, H. p. Gewontem.
Wróblewska Józefa, Wieluń, Pod Gubałówką.
Wróblewski Wacław, Warszawa, Sanato.
Włodarski Leopold, Warszawa, Mirabella.
Wołosz Aleksandra, Warszawa, Imperial.
Wójcik Antonina, Lwów, Czerw. Dwór.
Wołowski Marjan, Warszawa, Bank Polski.
Wojeńska Holly Antonina, Warszawa, Wisna.
Wolf Henryk, Łódź, Strzecha.
Wyszatycka Zofja, Warszawa, Świetlik.
Wykrębowicz Werna Janina, Toruń, H. Sport.
Wyszkowski Tadeusz, Warszawa, Cis.
Zaremba Henryk, Warszawa, Storzczk.
Zagrobska Janina, Lublin, Ziemiański.
Zachar Elsa, Kraków, H. Europejski.
Zdanowicz Stanisław z r., Warszawa, Dzidzia.
Zaczekowa Alina z r., Warszawa, Albion.
Zalewski Stanisław, Warszawa, Zychoniówka.
Zdankowski Wit. z r., Warszawa, Roztoka.
Zaluska Apolonja, Brodnica, Carlton.
Zdanowicz Aleksander, Warszawa, Maraton.
Zelinger Abraham, Lwów, Nowot., Faulhamer.
Zielińska Eugenia z s., Warszawa, Strzelista.
Zieleniewski Zygmunt, Warszawa, Otok.
Ziemiochod Władysław, Warszawa, Oksza.
Ziegler Janina, Warszawa, Janina.
Zowczak Marja, Warszawa, Dzidzia.
Zródlowski Franciszek, Korczyn, Hp. Gewontem.
Zyngerowa Bela, Sosnowiec, Trzy Róże.
Zygmańska Faustyna, Sosnowiec, Savoy.
Zybert Gerson, Warszawa, Sienkiewiczówka.
Żorawicz Jan, Warszawa, Jerezwo.
Żółtowski Roman, Grodzisk, Szałas.
Żera Dr. Edmund, Warszawa, Oleńska.
Żukowski Bohdan, Warszawa, Albatros.
Żółtowski Hr. Tadeusz, Poznań, H. Europejski.
Żukowa Julja z c., Lubaczów, Sanitas.
Żyto Etko, Kraków, Ordon.
Żmigrod Bernard, Łódź, Gencjana.

Polecamy jako nowość

Świeże marleny

(morskie sielawy norweskie)

przysmak kuchenny do smażenia, gotowania

i marynowania

Spróbuje

Pozatem stale na składzie sandacze, dorsze,

karpie, liny, sielawy wędzone ryskle.

SKŁADNICA PENSIJONATÓW

Telefon 308

Bar Jędrusia

b. kierownika sali Trzaski

ul. Krupówki na Rynek - Tel. 660

ŚNIADANIE

OBIADY KOLACJE

Wyborowe trunki

Bufet dla najwybredniejszych smakoszy

Składnica towarowa

właściciele hoteli, pensjonatów i restauracji

W ZAKOPANEM

Spółdzielnia

Skład artykułów pierwszej potrzeby

Hurt i detal

zawiadamia o wydatnej niższej cenie, o czym ka-

żdy przekonać się może przy zakupach.

Telefon 308.

„Wielkopolanka“

Pensjonat — Bulwary Słowackiego.

Pokoje komfortowe, kuchnia zdrowa, garaż, ogród

— Telefon nr. 623.

Ceny przystępne.

Samodzielny sprzedawca

z branży spożywczej, z gwarancją, bez różnicy

plci, potrzebny. — Wiadomość: Składnica Pen-

sjonatów, Zakopane.

Dr. ZOFJA MASTALERZOWA

Biuro porad prawnych

w sprawach skarbowych i podatkowych.

ul. Krupówki, gmach „Bazaru Polskiego“,

wejście boczne. I piętro, pokój Nr. 13. Go-

dziny urzęd. od 10—1 w południe.

INFORMATOR

Adwokaci:

Dr. Stanisł. Aulich, Krupówki 45, tel. 447 —

naprzeciw M. Oka, za „Bazarem Polskim“.

Dr Józef Bulanda, ul. Ogrodowa, Willa „Jaśka“

za pocztą, tel. 407.

Dr Józef Diehl, delegat Izby adwokackiej, ul.

Sienkiewicza, willa „Chochlik“, tel. 417, przy-

muje od 4—6 po południu.

Dr Bertold Fass, ul. Krupówki 27, dom Fr.

Bachledy Curusia, tel. 404.

Dr Franciszek Kowalski, Krupówki, dom J.

Krzysia. Tel. 356.

Dr. I. Krittenstein, ul. Krupówki 39, tel. 343.

Dr. Stanisław Wierzbicki, ulica Kościuszki, dom

B. Rąskiego, tel. 245.

b) Dział ogłoszeniowy:

Apteki:

„Pod Opatrznością Boską“, ul. Witkiewicza.

III Apteka, B. Masłowskiego, Chramcówki, tel. 246

Najstarsza Apteka „Pod Białym Orłem“, F. Tabeau,

Krupówki, obok Trzaski.

Banki:

Bank Podhalański — Spółdzielczy, ul. Krupówki

— własny gmach, vis a vis Poczty, tel. 401.

Biura sprzedaży wil i parcel:

J. Kubiński, Krupówki 27, tel. 397.

T. Siemianowski, obok poczty, tel. 327.

Fotograficzne Zakłady:

H. Schabenbeck, Krupówki 57. Tel. 136. Przyj-

muje roboty amatorskie. Skład przyborów.

Kolektury losów.

Kolektura loterii państw. Krupówki 25, H. Still.

Krawcy:

Zakład krawiecki „Sport“, Krupówki 49, dom Cu-

kra. — Prasowanie, reperacja, nicowanie i

czyszczenie.

Ludwik Willinger, Krupówki 51, w podw., tel. 548.

Masarnie.

Józef Galica, fabryka wyrobu wędlin, sprzedaż

wędlin i mięsa pierwszej jakości. Krupówki,

naprzeciw kościoła. Tel. 363.

Br. Nosal, wędliniarnia i wyrab mięsa, Krupówki

28 obok „Orbisu“, tel. Nr. 286.

Opony, smary i akcesoria samochodowe.

„Hydropol“, Zakopane, Kościuszki, H. Europejski.

Pamiętki, zabawki, art. sport.:

Pracownia art. rzeźb T. Wiczorka, ul. Jagielloń-

ska, willa „Szopenówka“.

Piekarnie.

Elektromech. piekarnia i cukiernia Wł. Daniec,

ul. Kościeliska, tel. 357.

Rowery, gramofony i płyty.

„Hydropol“, Zakopane, Kościuszki, H. Europejski.

Cena ogłoszeń.

Za wiersz milimetry na I-ej stronie 60 gr,

w tekście 45 gr, na ostatniej stronie 30 gr. Przy

ogłoszeniach serjowych stosowne rabaty.